

Čtvrtá pečeť
Jeffersonville, Indiana, USA
21. březen, 1963

1 Dobrý večer. Mohli bychom na chvíli sklonit své hlavy k modlitbě.

Náš laskavý nebeský Otče, dnes večer k Tobě znovu přicházíme ve jménu Pána Ježíše, abychom Ti poděkovali za další den. A prosíme za požehnání pro tuto večerní bohoslužbu. Ať přijde Duch Svatý a dá nám výklad těch věcí, kterých jsme tolik žádostiví.

Ó, Bože, učiň toto obecnství kolem Tvého Slova tak vzácné, abychom až budeme odcházet, mohli říct: „Copak v nás naše srdce nehořelo, když k nám mluvil po cestě?“

Děkujeme za to, čím On pro nás byl, a věříme, že On s námi zůstane i na další cestě, neboť o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

2 Jsem šťasten, že mohu dnes večer opět být v domu Páně a v Jeho službě. Radujeme se z toho. Jsem tak šťasten, že... myslel jsem, že ta chvíle už nepříjde, ale nakonec přišla. A jsem tak vděčný, že se jedná o posledního z těch čtyř jezdců, což z toho poselství činí jedno z nejdůležitějších pro církve v tom čase...

Nevím, čím jsou ty další. Přijímám to den za dnem. Tak, jak mi to zjevuje a já se to snažím dát... tak, jak mi to On dává.

Těšíte se z těchto poselství? Všimli jste si, jak... ve spolupráci s těmi věky církve, jak dokonale to do sebe zapadá? Pro mě to znamená, že to je ten stejný Duch Svatý, který dal ty věky církve. Ten sám Duch Svatý, který toto dává, vidíte, protože to se spolu prolíná — v jeden veliký Boží akt, který Jej odhaluje z různých stran.

3 Všimněte si, když On se ukázal Danielovi ve vidění, bylo tam vylíčení nějaké věci; na tom místě třeba kozel, tady snad strom a další věc, to byla socha. A ty věci On dělal po každé stejně... znázorňovaly stále jedno a totéž. Buďte si jenom jisti tím, že to nepromeškáte.

Nuže, byl jsem před chvílí opravdu vzrušen, když jsem měl možnost si promluvit s jistou dámou, která tu sedí; je jí asi osmdesát pět let a ona... Nedávno, krátce předtím, než jsem odjel na západ, domnívám se, že to bylo v Ohio, byla tam malá umírající dívka a ona byla v posledním stádiu leukémie. Nuže, leukémie je rakovinou krevního řečiště. A ten drobeček, víte, byl v tak hrozném stavu, že to už bylo úplně beznadějně. Dostávala výživu do žil — operačně. A byla z velice chudé rodiny. A paní Kiddová, která zde sedí a bratr Kidd, oni jim řekli o Pánu, který tolik vyslýchá modlitby. A myslím, oni se poradili a někoho si pronajali, aby sem tu dívku přivezl.

4 Byla to opravdu krásná dívenka, bylo jí, ó, asi šest, sedm let — devět let. A ona byla tam vzadu v tom pokoji. A když jsme přistoupili před Pána, Duch Svatý poslal k ní slovo. A oni jí měli vzít... měli jí dát výživu, víte, tímto způsobem. A když odjeli, ona plakala a chtěla hamburger, a tak dále, a snědla ho normálně ústy. Oni jí ten hamburger dali a začali jí normálně dávat jíst.

V krátké době — během několika dnů — ji vzali zpátky k lékaři a ten lékař to prostě nemohl pochopit. Řekl, že mu to připadá jako by to nebyla ta stejná dívka. On řekl: „Co, tady nikde není ani stopa po leukémii, nikde nic.“ A tak... ona umírala. Oni se jí už vzdali, dostávala kapačky do žil. Byla celá žlutá (víte, jak to je), a tak oni... A teď chodí do školy a hraje si s ostatními dětmi a má z toho velikou radost.

5 To mi připomíná jiný případ tohoto druhu. Jednou jsem právě přijel domů. Tam byli... pokud se nemýlím, byli to buď episkopální, nebo presbyteriáni, kteří přivezli mladou dívku z Kansasu. A lékaři se jí už kvůli leukémii vzdali a dali jí, tuším, čtyři dny života, byla na tom tak špatně. A tak si řekli, že tyto čtyři dny věnují tomu, že pojedou sem, v závějích, napříč zemí, abych se za ni pomodlil.

A dědeček, dobře vypadající starší muž s prošedivělými vlasy... A byli s ní už dva dny někde tady v motelu (myslím, že už tam nestojí), po této straně Silver Creek. A tak, jednou večer jsem se tam šel za ni pomodlit.

6 Bylo to zrána. Večer jsem se vrátil z města a šel jsem k nim. Dědeček chodil po místnosti a maminka se starala o dítě. A když jsem poklekl k modlitbě, Duch Svatý mi zjevil tajemství, které bylo mezi matkou a otcem, o něčem čeho se dopustili. Vzal jsem je stranou a zeptal jsem se jich na to. Začali plakat a řekli: „To je pravda.“

Pak jsem se ohlédl dozadu a viděl jsem malé děvčátko skákat přes švihadlo; jak si hraje. A teď to malé dítě... Asi za tři týdny mi poslali fotografii toho děvčátka, jak se vrátilo do školy a skáče přes švihadlo, a leukémie je ta tam.

Tedy, tato svědectví jsou absolutně, zcela pravdivá, vidíte. A tak, náš Bůh je opravdový. Já Mu prostě sloužím a věřím Mu, a vím, že On je skutečný.

7 Nuže, teď se snažím udělat to nejlepší, a zatímco něco... přichází mezi nás, a začíná si klestit cestu, a... Dnes večer se tedy pokusíme s milostí Boží vzít tuto čtvrtou pečeť a uvidíme, co nám Duch Svätý k tomu může říct.

Nuže, budu číst Zjevení 6. kapitolu a začneme od 7. verše (7. a 8.). To jsou vždycky dva verše. První obsahuje oznámení a v druhém verši to, co viděl.

A když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti říci: „Pojď a dívej se.“

A hle, spatřil jsem koně mrtvolně bledého a jméno toho, který na něm seděl, bylo Smrt a za ním šlo peklo. A byla jim dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem, hladem, morem a šelmami země.

Nuže, Pane, pomoz nám tomu porozumět. Je to tajemství.

8 Nuže, krátce si to zopakujeme, abychom měli pozadí, jak jsme to udělali v těch církevních věkách, s těmi jezdci a s lámáním těch pečetí. Nuže a tak si to uchovejme v našich myšlenkách a krátce si promluvíme, dokud nepocítíme, že je příhodná chvíle, abychom o tom mluvili...

Nuže, teď jsme si všimli, že zlomení těch pečetí se týče této zapečetěné knihy vykoupení. A tato kniha je svinuta jako svitek, jak se to dělalo v dávných dobách. To nebyla taková kniha, poněvadž tyto se začaly používat nedávno, takový druh knih, v poslední, ó, tuším, že před sto padesáti lety nebo tak nějak, možná před dvěma sty lety. A oni ji potom svinuli a nechali volný konec, jak jsem vám už řekl, že se to z těch písem dělalo, nacházíme to v Jeremiáši, a tak dále. Ten další se navinul na konec toho volného konce, takto. A každý byl pečetí a tak to byla sedminásobně zapečetěná kniha. A byla... nikdo... když byli... to byla sedminásobně zapečetěná kniha vykoupení. Promiňte.

9 A tak, nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nebyl hoden nejen otevřít, ale ani do toho nahlédnout. A Jan plakal, protože nemohl najít nikoho takového. Protože, jestli tato kniha nebyla vzata z ruky původního Vlastníka... Adam a Eva ji ztratili, a ona byla navracena, když oni promeškali svůj nárok na Slovo, zaslíbení a své dědictví.

Zapamatujte si, oni byli správci této země. On byl amatérským bohem, protože byl Božím synem. A jako Boží syn, byl bohem amatérem. Inu, to není v rozporu s Písmem. Víím, že to zní neobvykle, ale Ježíš řekl: „Jestliže nazýváte ty, ke kterým přišlo Slovo...“ A ke komu přichází Slovo? K prorokům. „Jestliže nazval bohy ty, k nimž přišlo Boží Slovo, proč Mně říkáte: ‚Rouháš se,‘ když jsem řekl: ‚Jsem Božím Synem?‘“ Vidíte?

10 Nuže, oni byli bohy.

A člověk... Když se narodíte do rodiny, pod vaše rodné příjmení, jste synem a částí vašeho otce. Když přišel hřích, zjistili jsme, že člověk se ocitl na druhé straně propasti a přiváděl býky a kozy — přikrytí, ale nikoliv odstranění — dokud se nenašel opravdový bělicí prostředek, který mohl odstranit skvrnu hříchu, a rozbít ji úplně na padrtě, a poslat zpět původnímu odpadlíku. Tím byl satan.

Když to bylo satanovi vráceno, on čeká na svůj čas úplného zničení. Nuže, to svědčí o tom, čemu věříme. Věříme, že s ním bude úplně skoncováno a bude zahlazen.

11 Věřím, že hřích bude zničen. A když je vyznán na základě krve Ježíše Krista, je to, jako by kapka černého inkoustu spadla do bělicího prostředku. On se rozloží na chemikálie a vrátí se na místo, odkud přišel. A takto působí krev Ježíše Krista.

A to přenese člověka zpátky přes tu propast a on je znovu jako syn Boží, vidíte. Stává se... jakže, je dokonce... Boží stvořitelská moc se nachází v něm. A když Bůh rozkáže, aby se to stalo, stane se tak a my se vracíme.

12 A když Mojžíš, pod krví volů... když se setkal s tím světlem, ohnivým sloupem v hořícím keři; a on stál na tom Bohem daném pověření... byl prorokem. A když k němu přišlo Slovo Páně, on promluvil a dokonce věci byly tímto Slovem stvořeny.

Nuže, jestli se to mohlo stát pod krví volů, co pak pod krví Ježíšovou? To není jen přikrytí, to je úplné vrácení do původního stavu. Stojíš v přítomnosti Boží jako vykoupěný syn. Vidíš to teď? Církev zaostává daleko za svým standardem života. Myslím si, že častokrát to jen zkusíme, místo toho, abychom rázně vykročili a zjistili, v čem to vázne. Mám něco, co bych vám chtěl říct; a udělám to ve vhodné době.

13 A teď si všimněte, v církvích něco není v pořádku. A myslím si, že na vině je denominační systém, který překroutil lidské smýšlení a tak dále, takže oni nevědí, jak na to. Je to tak. Ale máme zaslíbení, že to bude zjeveno.

A teď k těm sedmi pečetím, kterými je zapečetěna tato kniha a k těm pečetím... nuže... potom, když

těch sedm pečetí bude dokončeno, shledáváme ve Zjevení 10, že tam bylo těch sedm tajemných hromů, které... Jan byl pověřen, aby psal, ale to mu bylo zakázáno. A v době těch hromů vidíme Krista nebo toho Anděla, jak sestupuje s duhou a klade nohu na zemi a moře, a přísahá, že v té době už času víc nebude.

14 A potom vidíme, že ve zjevení těch pečetí Beránek opustil své dílo přímlyvce, předstoupil a uplatnil svá práva — na vše, co vykoupil svou smrtí.

A potom nikdo nemohl otevřít tu knihu; nikdo tomu nerozuměl. To byla kniha vykoupení. A Bůh, Otec, Duch, to měl ve své ruce, protože Kristus byl na trůnu jako Přímlyvce, jediný Přímlyvce. A proto, to nemohl být žádný svatý, žádná Marie, Josef, na tom oltáři, protože to byla krev. A vykoupit mohla pouze Ježíšova krev. Tedy, nemůže tam stát nikdo jiný jako prostředník. Je to tak. Tam nebyl nikdo jiný.

15 A tak celý ten nápad Judova přimlouvání v politických záležitostech a přimlouvání sv. Cecílie v jiných záležitostech, to je nesmysl. To tak není. Neříkám, že tito lidé nejsou čestní a upřímní. Neříkám, že nejste upřímní, když to děláte, ale jste na omylu. Jste, ač upřímně, ale na omylu. A všechno...

Říkáte: „Nu co, ten anděl se přece zjevil sv. Bonifáci a řekl mu to, a tamto, a ještě něco, a oni to musí říkat.“

Vůbec o tom ve své mysli nepochybuji, že měl někdo vidění. Nepochybuji o tom, že Josef Smith měl vidění. Ale ono nebylo podle zbytku Slova. A tak je to pro mě omyl. To musí přijít v souladu se zbytkem Slova.

16 Tak je to i s církevními věky a pečetěmi, a všemi zbývajícími věcmi. Když si někdo myslí, že má těch sedm hromů a není to v souladu se zbytkem Slova, něco tu nehraje. To musí přijít „Tak praví Pán,“ protože to je ta Kniha. To je zjevení Ježíše Krista v plnosti.

Nuže, mohu tedy věřit, že ten Beránek vystoupil. Oni to nevěděli. Jan plakal. Nemohl najít nikoho v nebi, na zemi, protože všechno bylo na druhé straně té propasti, vidíte. Hřích.

17 Nebyl zde nikdo... Anděl, samozřejmě, on by byl hoden, ale konec konců to musel být příbuzný. To musela být lidská bytost. A něco takového tady nebylo, protože každý člověk se narodil skrze sex. A bylo potřeba někoho, kdo se narodí bez tohoto. A tak to na sebe vzal sám Bůh; skrze panenské narození se stal Emanuelem a Jeho krev byla shledána hodnou tohoto úkolu. A když přešel na tuto stranu té propasti a zaplatil cenu, přemostil cestu pro ostatní z nás, a pak se posadil jako přímlyvce. Seděl tam a vzal knihu, která byla vlastně po celý čas zavřena. Ona tam je, ale to ještě stále zůstává v symbolech.

Oni to viděli.

18 Viděl to Jan, bylo to oznámeno, když předstoupil ten první. Řekl: „Vyjel bílý kůň. Seděl na něm jezdec. V ruce měl luk.“ To je symbol. To není zjeveno. Ne, to je jenom symbol. A tak jako kdokoliv jiný na zemi, to bylo všechno, co mohl říct. Je to pravda. On může zakopnout, zavravorat — nepochybně může trefit tu a tam, a za chvíli...

Ale pak zjišťujeme, že v této knize Zjevení v čase poselství sedmého anděla, tato tajemství — všechna její tajemství — by měla být v té době zjevena (to je Zjevení 10:1 - 7) ... to má být zjeveno do toho času, v té době, když to On udělal.

Potom své hlasy pronese těch sedm podivných hromů a Jan se to chystal napsat... Jan věděl, co to bylo, ale nenapsal to, protože mu bylo zakázáno to psát. To je absolutní a naprosté tajemství. Není vyjádřeno ani v symbolu. Víme jen to, že zahřmělo. Nic víc.

19 A teď, když to studujeme... Nezapomeňte... nuže, v neděli ráno jsme vynechali uzdravovací bohoslužbu, protože budu odpovídat na vaše otázky. Chci, abyste si přichystali otázky týkající se těch sedmi pečetí, pokud vás něco trápí, něco, čemu nerozumíte. Věnujme to tématu těch sedmi pečetí. V sobotu večer budu moct říct, jestli jich máme dost a jestli stojí za to, abychom na ně odpovídali nebo ne, vidíte. Potom... nuže, někdo se zeptá: „A co s takovou věcí?“ Nebo „mohu dělat toto?“ Nebo, „měl jsem sen.“ To jsou všechno hodnotné věci. Ale držme se těch sedmi pečetí. Tím se teď zabýváme. Tomu jsou určena tato shromáždění — sedmi pečetím. Zůstaňme při tom.

20 Musím se vrátit domů. Budu mít několik shromáždění na západě. Za měsíc nebo trochu později, možná dřív, tak nějak, se znovu vrátím. A snad Pán dovolí, že budeme mít ještě něco jiného souvisejícího s tím — možná uzdravovací bohoslužbu nebo něco jiného, cokoli to bude. Ještě má přijít těch sedm trub, víte. A tam v tom přicházejí také ty koflíky, které budou vylity a tak...

Všchno se to tady prolíná, i když je to ještě tajemstvím.

Nuže včera večer jsme se dozvěděli, že předstoupila první pečeť, ten jezdec. A Pán... A tak, za to nemohu, předtím jsem to nevěděl. Žádnou z těch věcí jsem předtím nevěděl. Je to pravda. A já prostě ne... Jděte, vezměte Bibli a posadte se, sedte dokud... Když se to takto prolomí, já prostě vezmu tužku a

začínám si dělat poznámky, prostě tam zůstávám, třeba celé hodiny, dokud to neskončí.

21 Pak se vracím a hledám, abych se ujistil, že On řekl to... Pomyslel jsem si: „Dobrá, mám dojem, že jsem to už někde viděl.“ Vezmu si konkordanci a vracím se k tomu (asi takto), a opravdu to tam je. A tady to je znovu a tam vzadu znovu, a tady dole, a ještě tam. A pak si to všechno uspořádám. Víím, že to je Bůh, tak dlouho jak se Písmo porovnává s Písmem. Tak byste to měli dělat i vy. Je to jak se stavbou budovy, kámen musí pasovat ke kameni.

22 Nuže, včera večer jsme měli otevření třetí pečetě. První, to byl bílý kůň a další byl rudý kůň, a pak jsme měli černého koně. A shledáváme — že ti jezdci — to byl ve skutečnosti stále jeden a tentýž jezdec. A byl to od začátku antikrist. Neměl korunu, ale obdržel ji dodatečně. A pak jsme zjistili, že dostal meč, aby vzal ze země pokoj; a dozvídáme se, že tak udělal. Pak přišel s dogmaty vedení církve za peníze, odvažováním něčeho za denár a toho za dva denáry. Ale nebylo mu dovoleno se dotknout oleje a vína, toho mála, co ještě zůstalo.

A včera večer jsme skončili s ilustrací, čím byl olej a víno, a jak ono účinkovalo. Znělo to možná trochu jednoduše, ale je to přesná pravda.

23 Skončili jsme s tím... vraťme se k tomu ještě na okamžik. A potom... skončili jsme se silou vína a s tím, co znázorňuje olej — Duchu. (Tuším, že jste si to všichni poznamenali. Pokud ne, bude to na pásce a najdete si to v Písmech.) ... Že olej vždy znázorňuje Ducha Svatého, jako i v případě těch hloupých panen, které neměly olej a moudrých panen s olejem, který je Duchem Svatým, a pak dále v prorocích a tak dále.

A teď, samozřejmě, nejde mi o to vytáhnout tu každé jedno místo Písma; a tam jsou věci, o kterých se ani nedá mluvit. Ale to by zabralo příliš mnoho času. Ale chci to podložit Písmem a tak dále, jen natolik, abych to mohl položit před lidi, aby to mohli poznat a udělat si o tom obraz.

Ale když se posadíte k jedné z těch pečetí, jakže, aj, mohli byste o ní kázat celý měsíc, každý večer, o té jediné pečetě a stále ještě nedojít k jádru věci, vidíte, o jedné jediné. Je tam toho tolik. Ale my se dotýkáme jen těch hlavních věcí a pak uvidíte, co to vlastně obnáší.

24 Nuže, tak jako olej znázorňuje Ducha Svatého... Pak shledáváme, že olej a víno jsou spojené s bohoslužbou — vždycky jsou spojené s bohoslužbou. A víno, jak jsem už řekl (jak mi to přišlo), že víno znázorňuje, že to byla síla povzbuzení následkem zjevení, vidíte. To je, když něco bylo zjeveno. To dává věřícímu povzbuzení, protože to je dáno skrze zjevení, vidíte. Je to něco, co řekl Bůh. Je to tajemství. Nemůžete to pochopit. A za chvíli Bůh sestupuje a zjevuje to, a pak to potvrdí.

25 Zapamatujte si, jestli je pravda zjevena, tak tato pravda je také potvrzena. Bůh stále... Nezáleží na tom, jak moudrá může být dotyčná osoba, jak vynikající může být po intelektuální stránce, jestli Bůh nepotvrzuje to, co ona říká, pak tu něco nehraje. Je to tak, protože tady se jedná o Slovo.

A když tam přišel Mojžíš pod Boží inspirací a řekl: „Ať přijdou mouchy,“ mouchy přišly. Řekl: „Ať přijdou žáby“ a byly tam žáby. Co kdyby řekl: „Ať přijdou mouchy“ a nepřišly by? Vidíte? Pak nevyřkl Slovo Hospodinovo. Mluvil jenom... vyřkl své vlastní slovo.

On mohl mít myšlenku, že by se měly objevit mouchy, ale žádné mouchy se neobjevily, protože Bůh mu to neřekl. A když Bůh ti něco řekne a říká: „Jdi a udělej to; já se za to postavím, protože to je moje Slovo;“ a On to ukáže v Bibli; pak se za to Bůh každopádně postaví, pokud je to jen Boží Slovo. Bůh se za to každopádně postaví, pokud to je Boží Slovo. A jestliže to není napsáno v Bibli, je to zjeveno prorokům. Uvědomujeme si, že všechna tajemství jsou zjevena prorokům, jen jim. Amos 3:7.

26 Nuže, moc zjevení přináší věřícímu povzbuzení, protože síla vína, přirozeného vína, je povzbuzující, vidíte. Má povzbudit osobu, která je skleslá.

Dobrá, tedy... Nuže, tady je moc zjevení Slova, která dává věřícímu radost — podnícení ke spokojenosti, povzbuzení, že to je potvrzeno, ověřeno. To je v Písmu nazváno, jak se o tom chceme zmínit, novým vínem. Vždycky se odvoláváme na text: „Jsou opilí novým vínem“ nebo duchovním vínem. Myslím si, že nejpřesnější výklad by byl... by byl o duchovním vínem.

27 Jako když se přirozené víno zjevuje v síle povzbuzení; stejně tak je to s vínem, které zjevuje Slovo Boží a tím je Duch. Vidíte? Samotné Slovo je Duchem. Věříte tomu? Přečtěme si to. Přečtěme si to. Sv. Jan 6, pak už nemluvte: „Nu co, někdo to řekl.“ Uvidíme, kdo to řekl, a přesvědčíme se, jestli je to pravda nebo ne. Sv. Jan 6. kapitola, tuším, že to je 63. verš. V pořádku. Myslím, že to je to. Ano.

Duch je ten, kdo obživuje; tělo není nic platno. Slova, která vám mluvím já, jsou Duch a jsou život.

28 Samotné Slovo je Duchem. To je Duch ve formě Slova. A pak, vidíte, když je obživeno nebo přivedeno k životu; Duch Slova se chopí díla a jedná, vidíte... protože... Nuže, podívejte se sem:

myšlenka musí být myšlenkou předtím, než se může stát slovem. A když je myšlenka předložena, je to slovo. Nuže, tohle je Boží myšlenka, kterou On položil v tom Slovu. A když to od Něj přijmeme, ona se stává Slovem. Bůh zjevil Mojžíšovi, co by měl udělat. Mojžíš to vyslovil a to se stalo, vidíte. To je to, když to opravdu přichází od Boha.

Teď vidíme, že to způsobuje podnícení a dává radost, protože se jedná o Boží Slovo. A nové víno, nové víno podněcuje, když zjevuje Slovo. Pak to někdy přináší nesmírnou radost. Už jsme tím prošli. To přináší takovou radost, že ona přetéká.

29 Nuže, já vím, že mezi lidmi je hodně fanatismu a řádění. Víím, že to někdy dělají, když hudba rámusí kolem dokola, a tak dále. Víím, že to tak je a taky tomu věřím. Ale viděl jsem lidi, kteří poskakovali a ječeli, dokud hrála hudba; ale jakmile hudba skončila, skončili taky. Věřím, že... Co se mě týče, je to tak dlouho úplně v pořádku, dokud jsou v pořádku lidské životy a... ale teď... jen jim přineste Slovo. Nuže, to je věc, která vnáší život, to Slovo. Ono vnáší radost podnícení novým vínem. A tak to bylo o Letnicích, když bylo Slovo potvrzeno.

30 Podívejte se nyní, Ježíš jim řekl (Lukáš 24:49): „Hle, já na vás pošlu zaslíbení svého Otce. Vy však zůstaňte ve městě Jeruzalémě, dokud nebudete...“ Čím bylo zaslíbení Otce? Joel 2:28, jakže, zjišťujeme, že se chystal vylít Ducha. Izaiáš 28:19, jak budou koktat a mluvit cizím jazykem, a všechny ty ostatní věci. Oni tam šli a... tím jsme už procházeli.

Možná někdo řekl: „Věřím, že jsme čekali už dost dlouho. Přijměme to skrze víru.“ To bylo dobré baptistické učení, ale u těchto bratrů nefungovalo. Potom tedy, hned... to se muselo stát realitou; a oni očekávali na svou službu, na potvrzení Slova.

A když přicházíte a hledáte Ducha Svatého, dělejte totéž. Ano. Nemůžete to přijmout vírou. Krista musíte přijmout vírou. To je zaručená pravda. A Ducha Svatého přijímáte vírou. Ale pak dovolu Duchu Svatému přijít a dát vám obřízku jako svědectví, že vaši víru přijal, vidíte.

31 Abrahám uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost, ale k tomu mu dal Bůh znamení obřízky, jako potvrzení, že přijal jeho víru. Stejně tak to musíme udělat my. Musíme čekat na Ducha Svatého, dokud něco nevykoná. To nemusí být nutně mluvení v jazycích nebo to, že jsme tancovali, měli emoce, jákali. Jedná se o naši proměnu! Dokud se něco nestalo! Nejsem zvědav, v jaké formě to přijde. Ale že se to stane, to je to hlavní, vidíte.

32 Já věřím v mluvení v jazycích a všechno ostatní. To je v pořádku. Ale to není to dílo a víte, že to nefunguje. Tak se to nedělá. Viděl jsem v jazycích mluvit kouzelnice, viděl jsem v jazycích mluvit čaroděje a také tancovat v duchu. Jistě. Položili tužku a ona psala v neznámém jazyce, a někdo to vykládal (je to tak), a byla to pravda. To souhlasí. Bylo napsáno přesně to, co se stalo a bylo to přesně tak.

... viděl jsem, jak si sypali prach na své hlavy a řezali se noži, byli celí od zvířecí krve nebo něčeho, a... jistě, a vzývali ďábla! A tak vidíte, to není... mluvení v jazycích nestačí.

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými a neměl bych lásku, nejsem nic.“ I kdybych to mohl dělat, vidíte. A tak, tyto věci ještě neznamenají, že máte Ducha Svatého. Ale když On, ta Osoba, nesmrtelný Duch Kristův, se stává tvým osobním Spasitelem a promění tě, a obrátí tvůj zrak rovnou na Golgotu, do svého Slova, pak se něco stalo. Ano, přátelé. Něco se stalo. Nikdo ti o tom nemusí vyprávět. Sám budeš vědět, když se to stane.

33 Nové víno, když přináší zjevení, pak to je zjevené. A právě tak to bylo o Letnicích. Věděli, že na ně měl být vylit Duch a tak čekali, dokud se to nestalo. A pak když se to stalo a to zjevení se potvrdilo, zmocnilo se jich podnícení. Jistě. Oni rovněž doznali vzrušení.

Rychle vyběhli do ulic; předtím se báli a měli zavřené dveře. A teď v ulicích — předtím se báli skupinky lidí — kázali jim evangelium. Je to tak. Něco se stalo, protože bylo potvrzeno to pravé Slovo zaslíbení.

Zastavme se tu teď na minutku.

34 Jestliže to dalo těmto lidem takovou jistotu, že skoro každý jeden z nich zpečetil svůj život vlastní krví... Lhostejno co je potkalo, dokud zůstali na živu, nikdy se tomu nezpronevěřili. To u nich zůstalo, protože to bylo to pravé potvrzené Slovo zaslíbení. Zjevení bylo potvrzené a oni byli schopni zpečetit své svědectví svou krví.

Nuže, podívejte na to zaslíbení posledních dnů. Tady ho vidíme potvrzené před námi. Současný příchod Ducha Svatého a skutky, které měl konat, a my to nacházíme rovnou mezi námi. Ó, měli bychom... Ó, aj! Jak bychom mohli...! Něco se děje, říkám vám, přátelé. Když ten ryzí, pravý, upřímný, předurčený věřící... když Světlo posvítí na to semeno, něco propukne k novému životu.

35 Ta malá žena u studny, když tito učení kněží řekli: „Nu co, to je z ďábla. On je hadačem. Předpovídá lidem jejich osud. Je z ďábla.“ Ale když tato malá žena s tím předurčeným semenem...

Nuže, vy si myslíte, že to tak není, ale Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jedině když ho přitáhne můj Otec a všechno, co mi dává Otec, přijde ke Mně.“ A antikrist v těch posledních dnech bude schopen... duch antikrista, kterého studujeme v denominacionismu a dokázali jsme, že denominacionismus je z antikrista...

36 Nuže, a nejen to... Každý... pokud odtud takto odejdeš — něco není v pořádku, prostě nadále nevěří, že denominační systém je z antikrista. Jakže, to bylo přece ze všeho dokázáno v průběhu dějin, z Boží Bible a všeho ostatního, to je antikrist a Řím je jeho hlavou. A dcery — církve ho následují. A oba jsou vhozeni do pekla. Je to tak.

A tak vidíme tuto věc — antikrista, jeho ducha, a den, ve kterém žijeme, jakže, to by mělo přinést nevýslovnou radost plnou slávy. Ta malá obyčejná žena, jakmile ji to zasáhlo, aj, to semeno vyrazilo...

37 Nuže, zapamatujte si, Bible říká, že v posledních dnech antikrist bude svádět celý svět. A že zůstane jen malý počet těch, jejichž jména byla vložena do Beránkovy knihy života před založením světa. A když to pravdivé potvrzení zjevené pravdy Božího Slova zasáhne to srdce, narazí tam na vláhu a seshora mocně zapůsobí Duch Svatý. Nemůžeš ho nijak zastavit, protože vyrašil nový život.

38 Nedávno jsem měl rozhovor s jistou osobou. Snažila se se mnou diskutovat a řekla: „Nestydíš se mluvit, že Bůh stvořil nebe a zemi za tři nebo šest dnů?“

Řekl jsem: „To říká Bible.“

Řekl: „Dobrá, máme důkazy a mohu ti dokázat, že svět je starý milióny let.“

Řekl jsem: „To s tím nemá nic společného.“ V 1. Mojžíšova 1:1 On řekl: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi, tečka. To je všechno. Inu ta země byla nesličná a pustá.“ A já jsem řekl: „Věřím, že každé semeno tam leželo z nějaké jiné civilizace nebo něčeho a jakmile voda ustoupila, a světlo ji zasáhlo, vyrostly stromy, a vše ostatní.“

Stejně je to s lidskou bytostí. To je předobraz. Když tato mlha ustoupí a leží tam Pravda, zjevená tomu opravdovému semenu nadále v oplodněném stavu, když je zasáhne světlo Evangelia skrze skutečně potvrzené Slovo, ono ožije. Ono má v sobě život. Bez toho žít nemůže. Nemá v sobě život.

39 Tato jména, jež byla vložena do Beránkovy knihy života před založením světa, určitě vzejdou. Z toho důvodu tam Ježíš sedí a očekává ve svém díle prostředníka, dokud nepřijde to poslední semeno. On bude vědět, kdy ono bude zasaženo.

Jak dr. Vayle... Domnívám se, že je někde v tomto shromáždění. Už dlouho jsem ho neviděl. Zdá se mi, že ho tu nevidím. On je tady. Nu co, jednou mi podstrčil lístek, kde stálo, co řekl Ireneus (už dávno jsem vybral Ireneu za anděla tamtoho věku) a on řekl: „Když v posledním věku přijde poslední úd těla, tato věc bude v tom čase zjevena.“ A zde to je, naprosto spolehlivě, vidíte. Jsme v tom dni.

40 V pořádku, letniční byli radostí bez sebe. Byli opravdu podníceni. Myslím, že všichni. Budeme se tím na chvíli zabývat. Uvažujme o Davidovi. On byl rovněž velice podnícen. On řekl: „Můj kalich přetéká.“ Myslím si, že to byla opravdu veliká událost v jeho životě. Co to způsobilo? Když byl v Duchu, protože byl prorokem... Víme, že byl. Říká to Bible — prorok, David. Nuže, jelikož byl prorokem a byl v Duchu, uviděl vzkříšení. Jestli si to chcete přečíst, je to v Žalmu 16:8 až 11. On řekl: „Z té příčiny srdce mé je šťastné, a zplésala sláva má, ano i tělo mé v bezpečnosti přebývatí bude. Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení.“

Řeknu vám, jeho kalich přetékal, protože viděl bez ohledu na to, čím to bylo... Ó, on viděl vzkříšení a byl opravdu... jeho kalich přetékal.

41 David měl ještě jiný kalich, který přetékal, v 2. Samuelově (pro ty z vás, kteří máte v ruce tužky), 2. Samuelova 6:14. Tehdy bylo období sucha. Vzali truhlu smlouvy. Nepřítel přišel a vzal jim truhlu Hospodinovu. A odnesli ji a postavili před Dágonu a Dágon padl na tvář. Vzali ji do druhého města a znovu udeřily rány. To byla ta nejžhavější věc, která se jim tam kdy dostala do ruky. A nemohli se jí zbavit, protože nebyla na svém místě.

Nuže, když ji vložili na vůz tažený voly a ona se dala na zpáteční cestu... A když David uviděl tu truhlu, jak se vrací, víte, co udělal? Jeho kalich přetékal vzrušením, když viděl Slovo znovu zjevené Izraeli. Tancoval v Duchu, dokola a kolem, a kolem, a dokola, a dokola, takto. Ano. Jeho kalich tak přetékal, vidíte. Viděl vracející se Slovo.

Myslím si, že každý jeden by se cítil trochu podnícen, kdyby uviděl po těch dlouhých letech to pravé Slovo zaslíbení, jak přichází, a jak je potvrzeno. Jaký čas! Jaký čas!

42 Přečtěme si něco. Já stále mluvím a nemůžu se k tomu dostat. Zdržím vás tu až do půl jedenácté. Včera večer jsme skončili dřív, tak dnes večer bych vás mohl pozdržet dost dlouho. Ne, jenom vás škádlím. Podívejte, já jsem... chceme jenom... tak, jak nás Pán povede. Tak tedy.

A když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti říci: „Pojď... dívej se.“

43 Nuže, když Beránek otevřel čtvrtou pečeť... zastavme se teď — čtvrtou pečeť. Kdo ji otevřel? Beránek. Byl někdo hoden? Nikdo jiný to nemohl udělat. Ne. Beránek otevřel čtvrtou pečeť a čtvrtá bytost (to živé stvoření podobné orlu) řekla Janovi: „Pojď a podívej se, čím je to čtvrté tajemství plánu vykoupení, které bylo skryto v této knize,” protože ji otevřel Beránek. Jinými slovy řekl „Zde je čtvrté tajemství. Ukázal jsem to v symbolu.” Teď Jan, nevím, jestli tomu porozuměl nebo ne, ale on napsal, co viděl. Ale to bylo tajemstvím a tak napsal, co viděl. Beránek lámal pečeť a Bůh to stále nezjevoval. To bylo ponecháno na poslední den, vidíte.

44 Nuže, měli zde symboly, zkoumali jsme to, někdy se nám to povedlo docela dobře, víte. Ale víme, že to šlo dopředu. Ale teď, v posledních dnech se můžeme ohlédnout a vidět, v čem to vězelo. A to se má stát zde, před skončením věku církve, těsně před vytržením.

Jak se může někdo snažit provést církve soužením, já tomu nerozumím. Ale... kvůli čemu by měla procházet soužením, když na ni není hřích? Tím míním... Nemíním církve, církve půjde soužením. Ale já mluvím o nevěstě. Proti nevěstě nestojí žádný hřích. Vše na ní bylo vyběleno; a tak z toho nezůstal ani zápach, nezůstalo nic. Oni jsou před Bohem dokonalí. Z čeho je tedy může očistit soužení? Ale ty ostatní ano. Církve bude procházet soužením, ale nevěsta ne.

Nuže, mluvíme tady o tom v různých symbolech, jako... Církve, Noe — on je jejich předobrazem — šel a zhřešil, vidíte. Oni tím procházeli, ale Enoch odešel předtím. To je předobraz svatých, kteří odejdou před obdobím soužení.

45 Nuže, shledáváme tedy, že Beránek tu pečeť otevřel. Teď shledáváme, že ta první bytost... Jestli pozorujete, ta první bytost, se kterou jsme se setkali, byla... ta první bytost, to byl lev, to živé stvoření (to můžete najít v knize Církevních věků) a potom ta druhá bytost, tuším, že měla tvář vola nebo telete. A třetí bytost měla lidskou tvář. Ale ta čtvrtá bytost měla tvář orla. Nuže, přesně tak jsme je probírali, přesně tak. A přesně takovým způsobem jsou umístěny i v této knize.

46 A potom... Jednou žil na Floridě jistý významný učitel, který říkal, že kniha Skutků byla jenom rámcovým dílem (lešením, konstrukcí) pro církve — že církve se nachází ve čtyřech evangeliích. A my jsme zjistili, že je to přesně naopak; že tato čtyři evangelia střeží knihu Skutků. To jsou ta čtyři evangelia, ze kterých je kniha Skutků napsána — skutků Ducha Svatého v apoštolech. A dál v té knize vidíme, že ti strážci tam sedí a hlídají z východu, severu, západu, a jihu. Vzpomínáte si, jak jsem to tam nakreslil a jak to nádherně, dokonale, všechno pasovalo do posledního detailu?

47 Nuže, přál bych si, abyste si toho všimli. „Pojď a podívej se.” Janovi bylo řečeno... Nuže, přál bych si, abyste si toho všimli ještě jednou, předtím než... Nyní, tady ten, to je poslední z jezdců zjevující působení antikrista. Zítra večer si objasníme ty duše pod oltářem; další večer soud; následující večer odchod, konec věku, konec času, všech věcí, vidíte — když ona je vzatá.

A proto, právě v této sedmé pečetě se vylévají koflíky a všechno jiné se také vylévá. Čím ony jsou? To nevím.

48 Všimněte si. Ale teď, co se týče toho, shledáváme, že to je zde orel — tento muž nebo to živé stvoření — které teď zde předstupuje. Jinými slovy, to představuje čtyři věky. Byl věk lva. A zjistili jsme, že toto je čtvrtý věk... A on řekl: „Pojď a podívej se na to čtvrté tajemství knihy vykoupení, které bylo skryto v této knize. Pojď a podívej se.” A Jan se šel podívat a uviděl mrtvolně bledého koně a znovu toho samého jezdce na tom bledém koni. Teď měl jméno smrt.

49 Všimněte si, nikdo z těch ostatních jezdců... žádný z těch koní, v žádném jiném čase, když vyrazil ten jezdec, neměl... ten muž neměl jméno. Ale teď se jmenuje smrt. Není zmínka... On je zjeven teď. Smrt, tím on je. Dobrá, ó, jak bychom u toho mohli zůstat celé kázání, abychom si to dostatečně objasnili! Ale vše co je anti je proti tomu opravdovému; a tak to musí být smrt, protože existují jenom dva subjekty. Je to život a smrt. A to je důkazem toho, že zjevení Ducha Svatého v tom dni je pravdivé. Ten anti je smrt, protože Slovo (jak tu později uvidíme) je život, vidíte. A ten muž se jmenuje smrt.

50 Nuže, to nebylo řečeno v jiném čase o jiném jezdcí. Ale od... Teď je tady zmínka, že se jmenuje smrt. Ale pod tím zjevením lva... Teď dávejte pozor! Chci to přečíst přesně, abych měl jistotu. Je to tu někde napsáno. Je to zde.

Pod... Ne pod zjevením věku lva neboli prvního věku, toho raného věku, tam to nebylo zjeveno. Ten další věk byl věkem vola, což je temný věk, středověk. Tam nebylo zjeveno, čím to je. Stejně tak v případě bytosti podobné člověku s jeho moudrostí, která znázorňuje reformátory, Luthera a Wesleye a

tak dále, tam to nebylo zjeveno. Ale ve věku orla, v tom posledním věku, prorockém věku, kde má přijít prorocká řeč, vidíte, ke kterým vždycky přicházela tajemství...

51 Nuže, právě zde... Dnes večer se při tom na chvíli zastavíme, abyste to mohli správně pochopit. Nuže, ve většině případů si uvědomujeme, že tito... Nemluvím teď jen k této skupince zde. Tyto pásy se rozejdou všude, vidíte. A musím to vyjádřit jasně, protože někomu se dostane jenom jedna páska a pak, když se mu nedostanou ty ostatní, oni se toho chytí, vždyť to znáte.

Bůh to zaslíbil, vidíte, pro tento den, na poslední zakončení všech těch různých věcí, které se rozešly, a byl v tom zmatek. Měli jsme Eliášovy pláště, měli jsme Eliášova roucha. Ó, tady jsou lidé, kteří... John Alexander Dowie je pochován a zabalen do roucha — on řekl, že byl Eliášem. A měli různé věci tohoto druhu. Co to všechno bylo? To jen proto, aby to odstranilo pravdu, která má být přinesena.

52 Tito falešní kristové před Ježíšovým příchodem, vidíte. Oni to vždycky dělají. Je to satan, který přichází s podvrhem, aby zmátl mysl a víru lidí předtím, než se stane ta opravdová věc. Je to tak.

Copak Gamaliel tehdy neřekl židům totéž? Řekl: „Zdali nepovstal nějaký muž, který o sobě tvrdil, že je někým a připojilo se k němu na poušti množství okolo čtyř set mužů, a všichni zahynuli?“ A tak dále.

Řekl: „Každá ratolest, kterou můj Otec nezasadil,“ řekl Ježíš, „bude vykořeněna.“

Gamaliel řekl: „Nechte je být. Jestli to není z Boha, obrátí se to vniveč. Ale jestli to je z Boha, abychom nakonec nebyli shledáni jako Boží nepřátelé!“

53 Všimněte si teď. Nuže, aby mohla být ukončena všechna tato tajemství, jak Bůh zaslíbil, povstane opravdový Eliáš — nějaký muž pomazaný tímto duchem — a on to zjeví. On to zaslíbil v Malachiáši 4.

Mám tady nějaké poznámky a dopisy, které říkají, že to tak není, ale rád bych si s dotyčnou osobou promluvil. Vždyť to nelze popřít. Každý opravdový, dobrý teolog ví, že to je pravda a že oni na to čekají.

Ale bude to stejné, jak to přišlo k Janovi, předchůdci prvního Kristova období. Jakže, oni ho nepoznali, přestože o něm byly prorokovány tak veliké věci. Přece on měl každé vyvýšené místo snížit, každé údolí vyrovnat a křivé věci narovnat. Ó, on... Proroci — Izaiáš, 712 let před jeho narozením a Malachiáš 400 let předtím, než se ukázal na scéně — všichni o něm prorokovali. A oni očekávali na nějaký koridor, který se spustí z nebe a ten prorok přijde se svou holí v ruce od Boha.

54 A co se stalo? Někáký muž, který neuměl prokázat svou totožnost, nemohl ukázat žádné pověřovací listiny, přebýval na poušti, neměl ani základní vzdělání. Historici nám říkají, že odešel na poušť, když mu bylo devět let, po smrti svého otce a matky; a vychoval se... Jeho úkol byl příliš důležitý, než aby se patlal s nějakým seminářem. Měl přece oznámit Mesiáše.

Bohu by se k ničemu nehodil takový muž, který by byl napěchován nějakou teologií, on by to nemohl vykonat, protože by se k tomu pokaždé vrátil. Zde po linii toho co se naučil. On to má v sobě. Když pak něco uvidí, snaží se vrátit zpět k tomu, co mu bylo vštípeno jeho učiteli. A tak by bylo lépe, kdyby byl všech těchto věcí ušetřen a věřil jenom Bohu.

A tak vidíme, že oni ho minuli. Dokonce apoštolé tam stojící to promeškali. Jakže, řekli: „Proč Písmo říká (ti zákoníci), že Eliáš...“

On řekl: „On už přišel a vy jste ho nepoznali.“

Z toho si tu beru vzor i pro vzkříšení nebo vytržení. Proběhne a oni budou... Víím, že to zní nezvykle, ale možná dnes večer, bude-li vůle Páně, se o tom dozvíte poněkud víc, jak to vlastně bude, vidíte. Odbude se to v takovém tajemství, že skoro nikdo o tom nebude vědět. Svět si bude jednoduše myslet... půjde si dál svou cestou, jako vždycky, vidíte. Tak je to vždy.

55 Vííte, pochybuji o tom, jestli jeden... řekl bych, že 90% lidí na zemi nevědělo, že tu byl Ježíš Kristus, když tady skutečně byl. Vííte, že když Eliáš prorokoval, pochybuji o tom, jestli vůbec někdo věděl, že byl... věděli, že tam je nějaký ztřeštěný člověk, nějaký fanatik. Ale oni ho nenáviděli. Jistě. Říkali o něm, že je podivín.

Myslím si, že každý znovuzrozený křesťan je svým způsobem pro tento svět podivínem, protože vy jste byli proměněni. Jste z jiného světa. Váš duch je z druhé strany této propasti. A ty věci jsou zde v tak hrozně pomateném stavu. Jestli se od toho neodlišujete, pak není něco v pořádku — jste připoutaní k zemskému povrchu. Přece máte mít nebeské smýšlení a nebe žije Slovem.

56 Nuže, sledujeme tuto velikou událost. Tedy věříme, že má přijít pravý duch Eliáše. Je to předpověděné, vidíte. A musíme pamatovat na to, že se to stane ve správné době a čase. A my možná teď klademe základ pro tuto věc. A to nebude organizace.

V této otázce nesouhlasím se svým dobrým přítelem. On říká, že to bude skupina lidí. Chci, abys mi

to ukázal v Písmech. Bůh, neměnný Bůh, nikdy nemění své plány. Pokud ano, pak není Bohem. Je to tak, protože by byl smrtelný a věděl by to asi tak jako já, a dělal by chyby. Ale Bůh své plány nikdy nezměnil, počínaje od dob Edenské zahrady. On udělal plán vykoupení. To byla krev.

57 My jsme to zkoušeli se vzděláním, zkoušeli jsme to s diktaturou, zkoušeli jsme to s psychologíí, zkoušeli jsme to s denominací. Zkoušeli jsme to všemi možnými způsoby, abychom postrčili jeden druhého k sobě, aby se vespolek milovali a tak dále. Ale není jiné místo pro společenství než pod krví, jediném to základě, kde se Bůh setkává s člověkem.

Bůh jedná vždy s jednotlivcem. Dva lidé mají dva názory. Nikdy na zemi neprorokovali dva hlavní proroci současně. Podívejte se do minulosti a přesvědčte se, jestli tak nebylo. Ne, přátelé! Byly by ohledně toho pochybnosti. Stačí Mu jeden úplně odevzdaný muž, a pak ho může použít. On hledá takovou osobu. Jednou se taková najde, někdo, kdo Ho bude poslouchat na každé slovo.

58 Nebude zvědav, co o tom řekne někdo jiný, oni se od toho nepohnou. Je to tak. Oni budou čekat na „TAK PRAVÍ PÁN“ a do té doby se nehnou. On bude důkladně potvrzen. Nuže, ten vnější svět to bude nenávidět. Ale vyvolené semeno, to předurčené semeno — obdobně jako za dnů Ježíše... Když to Světlo zasáhne to semeno, ono bude takto přivedeno k životu. Oni to poznají. Oni tomu porozumí. Nebude třeba o tom mluvit.

Řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Víím, že když přijde Mesiáš, On by...”

On řekl: „To jsem já.”

Hochu, to stačilo! Nemusela čekat celou noc a další noc. Měla to hned. Už byla na cestě. Vyprávěla o tom lidem.

59 Teď si zapamatujte. V prvním věku byl věk Iva. To byl lev z pokolení Juda — Kristus — vliv Jeho vlastního života proniknul tamten věk. To je ta první bytost (což znamená moc), která odpověděla lidským hlasem.

Další věk byl věkem vola nebo věkem temného jezdce, vidíte. Nuže, důvod, ten první věk byl bílý, proto, že... Vždycky jsem slyšel, jak lidi říkají, že ten první jezdec, ten bílý, byl mocí církve, která vyjela vítězit. A dále vidíme, že mu byla dána koruna a že to bylo ono. Že to byla církev. To ve skutečnosti byla církev, ale kam směřovala? Ona šla do Říma, tam on šel. On obdržel svou korunu.

Nuže, tím druhým věkem byl jezdec na rudém koni, což je temný věk. A teď, ten další věk byl věkem člověka, je znázorněn jezdcem na černém koni. Byl věkem reformátorů, vidíte, jak promluvil ten hlas.

Nuže, ten černý jezdec na koni — to byl antikrist. Ale ten, který promluvil v tom věku, byl znázorněn člověkem. To znamená moudrost — chytrost, mazanost, vidíte. A oni to nepochopili, vidíte. Nenazvali... oni ho nepojmenovali, vidíte. Jenom řekli, že vyjel.

60 Ale teď, přišel věk orla; k nim Bůh vždycky přirovnává proroky — k orlům. On sám Sebe nazývá orlem. Orel se vznáší tak vysoko, že se ho nic nemůže dotknout. Nejen, že je tam ve výšinách, ale on je pro takovou polohu stavěn. Když se tam vznese, může vidět, kde je. Někteří lidé se sice vznesou, ale nevidí, kde jsou a tak jim to není k ničemu, že se vznesli. Ať se vrána pokusí vzlétnout spolu s orlem; nebo jestřáb, jeden nebo druhý. Oni by ztratili orientaci. On musí mít tlakovou zkoušku, aby tam mohl vylétnout.

61 V tom vězí dnešní potíže. Někteří z nás nesnesou tlakovou zkoušku. Příliš brzo explodujeme, vidíte, když poskakujeme. Ale musíme být podrobeni tlakové zkoušce. Když se tam vznesete, musíte mít bystrý orlí zrak, abyste mohli vidět, co přichází a vědět, co máte dělat. Nuže, věk orla to zjevil. Nuže, přesvědčili jsme se, že věk orla nám byl zaslíben ve Zjevení 10:7 a v Malachiáši 4:1, že to bude v posledních dnech, vidíte. Je to tak — že to tu bude. V pořádku.

62 Všimněte si. Nuže, tento chlapík, jak jsme se dozvěděli, jede na bledém koni. Bledý — ó, aj! Všimněte si, podle Smuckerovy „Slavné reformace“ jsme se včera večer dozvěděli na základě římské martyrologie, že 68 000 000 protestantů... Dozvěděli jsme se, že do roku 1500 (tuším, že ano, nebo 1 800, nepamatují si to přesně) ... Ale bylo to 68 000 000 usmrcených za to, že protestovali proti první římské církvi — Římu.

Není tedy divu, že se mohl vydávat za někoho pod jiným jménem... a dostal jméno smrt. Jistě, tím on byl! Nuže. Jen sám Bůh ví, kolika jiným způsobem duchovní smrt skrze své anti — biblické učení. To je ten, který mečem usmrtil 68 000 000; a zřejmě miliardy zemřely duchovně, následkem jeho falešného učení. Není divu, že nosil jméno smrt.

63 Vidíte toho jezdce? Nejdříve byl antikristem, on byl od počátku smrtí, ale tehdy se jevil jako nevinný. Pak dostal korunu (tu trojitou) a když to udělal, sjednotil... satan sjednotil stát s církví, protože vládl nad oběma. Antikrist byl satanem v lidské podobě.

A pak také v Matouši, tuším ve 4. kapitole, nám říká, že satan vzal Ježíše, našeho Pána a ukázal mu okamžitě všechna království světa a jejich slávu. Nabídl mu to a řekl, že ony patří jemu!

A tak, můžete vidět, když je schopen sjednotit stát s církví, pak si ten rudý kůň mohl jistě razit cestu kupředu. Jistě!

64 Pak jsme odhalili jeho tajemství v jeho církvi a státu. Čtvrté stádium jeho služby, ve kterém je nazván šelmou. Nejdřív je označen jako antikrist, pak jako falešný prorok a pak šelma. Teď se dozvídáme, že je nazván šelmou...

Nuže, přál bych si, abyste si všimli toho, že po tomto čtvrtém koni, pokud si toho všimnete, všichni... Ten první byl bílý, ten druhý byl rudý, ten další byl černý a ten čtvrtý... Všichni tři jsou znázorněni v tom bledém, protože to je rudá a bílá smíchaná dohromady. Vidíte? To všechno je smícháno v tom jednom koni, vidíte. A tady se stává tím čtvrtým... nebo vlastně tři v jednom, to vše je smícháno v tom jednom.

65 Chci, abyste si teď všimli těch čtyř. Sledujte postavení čísla čtyři v duchovní matematice. Bůh je ve třech. Tady to je čtyřka. Nejdřív antikrist, bílý; za druhé falešný prorok, rudý; za třetí zástupce nebe, země a očištec, černý; za čtvrté - šelma, bledý kůň, satan svržený z nebe. Chcete si to přečíst? Je to ve Zjevení 12 a 13. Satan svržen z nebe, pak ve Zjevení 13:1 - 8 se vtěluje do osoby, šelmy. Nejdřív je tedy antikristem, pouhé učení Nikolaitů. Pak se z něho vyklube falešný prorok.

Jestli je antikristem, antikrist znamená „proti.“ Vše, co je proti Slovu Božímu, je proti Bohu, protože Bůh je Slovem. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem (Kristem) a přebývalo mezi námi.“ A teď, on je proti Slovu a tedy by měl být antikristem. Ale duch nemůže být korunován. Z toho důvodu nedostal korunu — jen luk bez šípů.

66 A pak, když nadešla doba korunovace, stal se falešným prorokem díky své antikristovské nauce. Pochopili jste? Pak dostal meč, protože sjednocuje své síly. Pak se už nemusí nikoho ptát. Je vládcem státu; je vládcem církve. Dostal trojitou korunu a přichází na nápad, který nazývá očištcem, odkud může vymodlit některé, kteří zemřeli a mají na to peníze a jsou ochotni zaplatit, protože má moc to udělat. On je náměstkem. Jistě je. Zastupuje Boha na zemi. Jestli to není dost jasné...

Zjišťujeme, jak se to táhne v celé Bibli — počítáním jeho číselných hodnot a ve všem ostatním. Tady je. Postavte ho tedy zpět pod číslo čtyři, ne tři, číslo čtyři, vidíte.

67 Otevřeme teď... Zjevení 12. Přečteme si něco z toho, protože na to máme čas. Přečteme si ze Zjevení 12. kapitoly a z 13. verše.

A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení...

Ne, mám špatné místo. To je třináctá.

A když drak spatřil, že byl svržen na zem, začal pronásledovat tu ženu, která porodila toho chlapce.

68 Teď se podívejte, on byl svržen na zem a vtělil se. Když se duch antikrista vtělil do člověka, ten člověk se mění z jedné věci na druhou — z ducha antikrista na falešného proroka a pak do něho vstoupí šelma.

Je to přesně tak, jak se vzrůstem církve. Jeho církev přešla z antikrista do stavu falešného proroka. A v tom velikém věku, jenž se blíží, má povstat šelma... Stejnou cestou se ubírá církev, skrze ospravedlnění, posvěcení a křest Duchem Svatým, jako Kristus přebývajícím v lidech — přesně tak! A tady má svůj protiklad, vidíte — vlastně předobraz. Tady ho vidíme přesně. To je on, vykopnutý z nebe.

69 Nuže, ve Zjevení 13:1 - 8:

Tedy jsem spatřil šelmu vystupující z [Nuže, tady je jedenáct, odkud byl vykopnut. Nuže, dávejte pozor.], spatřil šelmu vystupující z moře, která měla sedm hlav a deset rohů. Na jejích rozích bylo deset korun a na jejích hlavách rouhavé jméno.

Ta šelma, kterou jsem spatřil, byla podobná pardálu, ale její nohy byly jako...

Ó, kdybychom měli dost času, mohli bychom věnovat zbytek večera tady těm symbolům a ukázat... rovnou se na ně soustředit. Všichni... většina z vás to ví z předchozí lekce.

Její nohy byly jako medvědí a její tlama jako tlama lva. A drak jí dal svou sílu, svůj trůn i velikou moc. [Vtělený satan, vidíte.]

Spatřil jsem také jednu z jejích hlav jakoby zraněnou k smrti...

70 A pokračuje to dál a dál. Když se vám naskytne příležitost, přečtěte si to dál. Ne, raději si ještě

přečteme kousek dál.

Spatřil jsem také jednu z jejich hlav jakoby zraněnou k smrti, ale její smrtelná rána se uzdravila. A celá země šla v úžasu za tou šelmou.

Jen to sledujte. Nechte v klidu komunismus. On není nic než nástroj v Boží ruce, který vám bude někdy nápomocen k tomu, abyste... pomstili krev, jak se k tomu dostaneme zítra večer.

A lidé se klaněli draku, [Kdo byl tím drakem? Satan. Souhlasí to? Rudý drak. V pořádku.] který dal té šelmě moc [Odkud vzala moc, vidíte?] klaněli se i šelmě se slovy: „Kdo je podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?“

A byla jí dána ústa mluvící veliké věci a rouhání a byla jí dána moc působit po čtyřicet dva měsíce.

Otevřela tedy svá ústa, aby se rouhala Bohu [zde to máte], a urážela jeho jméno [tím, že mu dala titul], jeho stánek [což je místo přebývání Ducha Svatého, kterému udělali místo přebývání v Římě, městě Vatikánu. A mohli byste pokračovat dál.] i ty, kteří přebývají v nebi [rouhá se jim tím, že je nazývá přímluvci].

Bylo jí dáno, aby svedla boj se svatými [opravdu ano] a přemohla je:

Upalovala je na hranicích, házela jako žrádlo lvům a usmrcovala jakýmkoliv možným způsobem.

... a byla jí dána moc nad každým kmenem, jazykem i národem.

To se takto v Římě nikdy nestalo, dokud se pohanský Řím neobrátí na Řím papežský a katolická moc se nerozšířila do světa a nevznikla univerzální katolická církev.

Budou se jí klanět všichni, kdo bydlí na zemi, každý, jehož jméno není od založení světa zapsáno v knize [„Nedotýkej se mého oleje a vína.“]

Budou se jí klanět všichni, kdo bydlí na zemi, každý, jehož jméno není od založení světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.

Má-li někdo uši, ať slyší.

Kdokoli vodí do zajetí, do zajetí půjde. Kdokoli zabíjí mečem, musí být mečem zabit. Zde je vytrvalost a věrnost svatých.

71 {Text nebyl přeložen.}

72 Nuže, viděli jsme ho včera večer přicházet s velkým mečem, aby zabíjel. Viděli jsme také, že byl zabit mečem, mečem Slova. Boží Slovo je ostré jak dvojsečný meč; on jím bude sražen, Ono ho skolí. Jen počkejte na těch sedm hromů, dokud nepozvednou své hlasy k této skupině, která je opravdu způsobilá vzít Boží Slovo a předat ho dál! Ono bude sekát a tnout. Oni mohou zavřít nebe. Mohou je zavřít nebo vykonat, co jim je libo.

On bude zabit Slovem vycházejícím z Jeho úst. Ono je ostřejší než dvojsečný meč. Mohou přivolat, když budou chtít, sto miliard tun much. Amen! Cokoliv řeknou, stane se, protože to je Boží Slovo vycházející z úst Božích. Amen.

Bůh vždycky... To je Jeho Slovo, ale On si ke svému dílu vždycky použije člověka. Bůh mohl v Egyptě přivolat ty mouchy sám, ale řekl: „Mojžíši, to je tvůj úkol. Já ti jen řeknu, co máš dělat a ty jdi a udělej to.“ A on se toho dokonale zhostil. Mohl použít měsíc, aby je přivolal nebo vítr, aby je přivolal. Ale On řekl: „Mojžíši...“ On si vybírá člověka. V pořádku.

73 Nuže, dozvídáme se tedy, že satan, poté, co byl svržen z nebe, se vtělil do šelmy a teď je šelmou. Antikrist, falešný prorok a teď šelma; a jeho jméno je smrt a peklo jde za ním — satan úplně na svém trůnu. Ouvej! Na zemi... on je satanovým zástupcem na zemi. Zde je teď hlavou zemských království, těch samých království, která nabízel Pánu Ježíši v Matouši 4. Satan se teď stává v plnosti králem.

Nuže, to se stane později. Teď je tu falešným prorokem. Stane se šelmou, když zruší smlouvu s Židy. Víte, jak oni... V pořádku.

74 Teď si všimněte, když se satan vtělí, bude mu v té době dáno srdce zvířete, protože když jde církev nahoru, satan je vyvržen ven. Tehdy se to stane. S jeho žalobami pak bude konec, vidíte.

Nuže, tak dlouho... podívejte, tak dlouho, jak je Přímluvce na trůnu, satan tam může stát a obviňovat vás, protože on hájí tu druhou stranu. Je Kristovým protivníkem. A Kristus je... On tam stojí... Protivník tam stojí a říká: „Moment, ale Adam padl. Adam se toho dopustil. Přemohl jsem ho. Přiměl jsem jeho manželku, že uvěřila lži a Ty jsi řekl, že tím bude zatracena. Docílil jsem to.“

Ale tam stojí Prostředník (amen), příbuzný vykupitel (amen), stojí s krví, která může změnit srdce toho nejmizernějšího hříšníka. Prostředník je na trůnu. Ano, přítel.

Satan říká: „Jsou přece vinní.“

On říká: „Nikoliv.“

75 Bělidlo Chlorox bylo vynalezeno kvůli tomu, aby odstraňovalo skvrny... odstranilo barvivo inkoustu nebo nějakou jinou skvrnu. Oni to mají. Rozloží skvrnu tak, že není víc k nalezení. Vrací se zpět do plynného stavu a zpět ke kosmickému světlu kolem molekul a všeho možného, dokud se nevrátí zpátky k původnímu seskupení, ze kterého vznikla. Jestli to je stvoření, pak mělo... stvoření pochází od Stvořitele. Ale všechny chemické látky, které byly vynalezeny a smíchány dohromady, ony se rozloží a tím to hasne. Už z toho nic nezbude. Dokonce tekutina, jako substance, když se smíchá s Chloroxem, obrací se v popel. Amen! Sláva Bohu, je to zcela čisté.

Toto působí krev Ježíše Krista na opravdovém dítku Božím, když vyzná hřích a postaví se ospravedlněno Jeho... milostí, a dobrotou. Sahá to tak daleko, že Bůh řekne: „Nemůžu si na to ani vzpomenout, on je mým opravdovým synem.“

„Amen, říkám vám, i kdybyste řekli této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře!‘ Pokud nebudete pochybovat, stane se to.“ Jste vykoupení syny. Amen! Víím, že je to pravda.

76 Šestkrát jsem viděl nezávisle na sobě, jak se ukázaly veverky, a věděl jsem, že jedna bude sedět tady. Přesně tak, jak... On může stvořit veverky, stejně tak jak může stvořit mouchy, žáby a cokoliv jiného. On je Bůh, Stvořitel. Je to tak! A když... Žádná smrtelná bytost... Ale když je hřích smrtelníka vyznán a vhozen do Chloroxu, bělícího prostředku krve Ježíše Krista, on vybělí každý hřích, a ten dotyčný je shledán čistý, a neposkvřený — bez hříchu a bez viny.

Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích a nemůže hřešit. Ten bělící prostředek stojí mezi ním a Bohem. Jak by se tam ještě mohl dostat (ten hřích), když On ho zničil a poslal zpátky tomu, který to převrátil. Amen! Fíííí, cítím se duchovně podnícený. Říkám vám, přichází na mě stimulace, když se to začíná zjevovat.

77 Všimněte si, satan je úplně na svém trůnu, ano, přítel. Nabízel to Bohu, nabízel to Pánu. Tady sedí se zvířecím srdcem ve svém nitru. Nuže, tady je tato osoba, tato šelma, vtělený ďábel. Zjevuje se tu na zemi pod falešnou záminkou. Ó, Bože! Pod falešnou záminkou pravdivého Slova; sám se uvádí do souvislosti se Slovem.

Udělal přesně to, co jeho předobraz, kterým byl Jidáš, před dvěma tisíci lety. Co on udělal? Jidáš přišel jako věřící, i když byl od prvopočátku ďáblem. Narodil se jako syn zatracení. Před Ježíšem se nemohl přetvářet, protože On ho od začátku znal (amen), protože byl Slovem.

78 V pořádku. A zapamatujte si, Jidáš přijal místo pokladníka a kvůli penězům padl. Stejně tak je to s dnešní církví. Katolická církev (jak jsme to viděli včera večer) jim účtovala za církevní devítidenní pobožnost, účtovala jim za modlitby, účtovala jim za všechno. Téměř to samé zdědily dcery katolické církve, totiž protestanti. Všechno je obaleno do peněz. Kvůli tomu padl Jidáš, právě kvůli tomu a právě tam padli protestanti.

Pozorujte... jede svou jízdu, svou poslední jízdu, na bledém koni. To je jeho poslední jízda. Nuže, to se však nestane v našem dni. To bude později. Tato pečeť je předpověděná, protože, dívejte, když se toto stane, církev je už vzata nahoru.

79 Když se na zemi zjeví Kristus... Když se zjeví tento chlapík a stane se úplně, zcela ďáblem — počínaje antikristem až po falešného proroka a pak po šelmu — sám ďábel... A jede na bledém koni, úplně pomalovaném směsí různých barev, které ho dělají smrtelně bledým.

Ale, když se na zemi zjeví náš Pán, pojedje na sněhobílém koni a bude úplně a zcela Emanuelem — Slovem Božím vtěleným do člověka. Vidíte jaký je v tom velký rozdíl. Tady je ten rozdíl.

80 Všimněte si, antikrist je na bledém koni, směs barev. Kůň, to je zvíře, které znázorňuje sílu. Jeho síla je směsí všeho možného. Proč? To je politická, to je národní síla, to je náboženská síla. To je démonická síla, to je směs různých sil — smíšený, bledý kůň. Má různé druhy sil.

Ale, když přichází Ježíš, sedí na jednom sytě bílém koni — Slově. Amen! Ten jeden míchá barvy — červenou, bílou, černou. Tři barvy v jedné, znázorněny v jednom; a tři síly jsou znázorněny v jedné — bílý kůň, černý kůň, rudý kůň.

Stejně tak tři koruny v jedné, vidíte. Jistě.

81 Sám jsem tu korunu viděl. Stál jsem blízko ní a díval se na ni. Nedovolili se mi k ní víc přiblížit, byla za

sklem. Byla tam, ta trojitá koruna, na vitríně byl veliký zámek. A tak vím, že to je pravda. Byla tam, trojitá koruna. Zástupce nebe, očištění a země. Tři sjednocené síly, vidíte, všechny smíchané do jedné barvy — bledé. Z toho všeho promlouvá smrt; politická, náboženská, démonická síla smíchaná dohromady. Politika — on je králem politiky, satan. Chytrý. Fíííí! Jistě, nesnažte se ho přelstít; jen důvěřujte Pánu.

Už jsem se o tom zmínil; chytráctví, vzdělání a podobné věci přicházejí ze špatné strany. Jen to sledujte napříč Písmem a dozvíte se, že je to tak. Sledujte Kainovy děti a uvidíte, čím se staly. Pak sledujte Setovy děti a přesvědčíte se, čím byly.

82 Tím nechci podporovat nevědomost. Vůbec ne. Ale když vezmete kteroukoliv postavu z Bible, velice zřídka... Byl jeden, jmenoval se Pavel, ten byl chytrým mužem a řekl, že musel zapomenout všechno, co věděl, aby mohl poznat Krista. Řekl: „Nepřišel jsem k vám ve svůdných slovech lidské moudrosti, ale přišel jsem v moci Kristova zmrtevýchvstání.“ To je pravda — v moci Duchu Svatého. Podívejte se na ty ostatní. Někteří dokonce nevěděli, co je pravá a co levá ruka.

Podívejte se napříč věky na ty proroky, a odkud přicházeli a tak dále. Víte, co tím míním? To je chytré, intelektuální, moudré. Moudrost je právě tím, co vás odvádí od Boha.

83 On měl tři síly neboli tři soudní pravomoci: zem, nebe a očištec. On sám je trojicí. Hle z čeho je udělán a jede v trojici. Jeho moc je v trojici, jeho koruna je v trojici, jeho kůň je v trojici. Čím tedy je? Trojicí, silou trojice, korunou trojice, kůň, který jede v trojici (to jsou úřady) — a znovu čtyři, vidíte. Znovu čtyři.

V pořádku. Tři stupně jeho služby z něj činí jednu osobu — vtělení satana — tři stupně jeho služby: antikrist, falešný prorok a šelma — zosobňuje ty tři věci. Nuže, sám Bůh se také dává takto poznat, ve vodě, krvi a Duchu — to dělá z křesťana Božího syna skrze Slovo Boží, vidíte. A tamty tři síly z něj dělají dábla. Ó, tady to je voda, krev a Duch, což pochází od Boha. A tamto je co? Politika, náboženství, démonická síla, smíchaný dohromady a to z něj dělá dábla.

První příchod Kristův, smrtelný. On přichází po třikrát. Kristus je ve třech.

Sledujte, jak přichází tenhle, on je čtyřkou.

84 Sledujte Krista. První příchod, přišel jako smrtelný, krvácel a zemřít. Souhlasí to? To je Jeho první příchod. Druhý příchod, to je vytržení. Setkáváme se s Ním na nebesích — s jakožto nesmrtelným. Jeho třetí příchod to je vtělený Bůh. Amen! Bůh Emanuel, aby kraloval na zemi. Je to tak — jenom tři.

Čtvrtý stupeň toho jezdce... Sledujte. Čtvrtý stupeň toho jezdce se nazývá smrt. Smrt znamená věčné oddělení od Boha. Smrt znamená — být věčně oddělen od Boha. Nuže, jestliže toho chlapíka správně umístíme nebo zařadíme, jestliže jsme na základě Bible ukázali, kým je... A dokonce jsme poukázali na pahorky toho místa a všechno až do konce je přesné do posledního detailu. A teď on je orlem nazván „smrt.“ Právě tak je pojmenován.

85 Zapamatujte si, zde... Vidíte, smrt je věčné odloučení. Svatí neumírají, zapamatujte si to. Oni spí, nezemřou. „Kdo slyší mé Slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život (to souhlasí) a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života. Já jsem vzkříšení i život (řekl Ježíš). Kdo věří ve Mne, i kdyby zemřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve Mne, jistě nezemře navěky. Zemřel Lazar? On spí. Nebojte se, ta holčička nezemřela, ona spí.“ Oni se mu posmívali. Souhlasí to? Ó, aj! Vidíte, svatí neumírají.

Věčná smrt, to je odloučení od Boha a ten chlapík se jmenuje smrt. Vyhýbejte se mu!

86 Kdo to je? Za prvé, organizovaný systém. Číslo církve, organizované. Když došlo ke shodě s Konstantinem na Nicejském koncilu... včera večer jsme pojednávali o těchto ženách a ukázali, jak Eva první nevěsta, předtím, než k ní přišel manžel, padla skrze nevíru v Slovo Boží v Edenu. Duchovní nevěsta, narozena o Letnicích — ta Kristova, předtím, než se On k ní přiblížil, co se stalo? Padla v Římě (dávejte pozor), ztratila svou moc tím, že zaměnila Slovo za dogma. Amen!

Ó, aj! Když na to myslím, pociťuji, jak se mě znovu zmocňuje to podnícení. Nechci jednat nepřičetně. To nemám v úmyslu, ale prostě... Neuvědomujete si, co to se mnou dělá. Sedím u toho už čtyři dny. Musím teď říct něco, co by mě znovu přivedlo k lidskému cítění. Víte, co tím chci říct. V pořádku.

Když o tom začnu mluvit, to vyvolává vidění všude kolem dokola. Je to tak. Možná jsem řekl něco kvůli tomu, abych přišel k sobě — trochu se vzpamatoval, vidíte.

87 Už jste to na mně zpozorovali, když mám modlitební řadu? Řeknu něco, co přivádí lidi k smíchu. Pak řeknu něco, co je přivede k pláči. Pak řeknu něco, co je rozčílí. Prostě něco zpozoruji a řeknu to, abych viděl, jak to zapůsobí. Podle toho vidím, jaké světlo je nad nimi, co se děje, a pak vím, na čem to stojí a zda to vzývá nebo ne. Když to není... to tam je... Ryzí věřící, v pořádku. Pak ho mohu oslovit, řeknu: „Ten a ten...“

Když to sestoupí, pak Duch začíná dávat pomazání a začínám pozorovat ty záblesky na každém místě, takto, kolem dokola místnosti. Z toho důvodu řeknu něco, jako bych trochu couvnul a znovu se rozjedu, vidíte. Od minulé neděle jsem seděl v pokoji a modlil se, nic jiného, pod pomazáním; a vím, že je to pravda. Jestli věříte Bohu a vím, že věříte, buďte pozorní koncem týdne.

88 Nuže, smrt je věčné oddělení od Boha. Zapamatujte si, svatí neumírají. Zapamatujte si, jeho nevěsta dostala bledého koně... Chtěl jsem říct, že ten jezdec dostal bledého koně, aby na něm jel; bledého koně, aby na něm jel. A jel na tom smrtelně bledém koni. Nuže, víme, jaký to má význam. Víme, která to byla církev.

A zapamatujte si... a včera večer byla nejen smilnicí, byla matkou smilnic. A shledáváme, že to, co z ní udělalo smilnici, bylo... Žena, která je tamním předobrazem ženy... nechci to říct na rovinu před smíšeným publikem, ale říká to Bible, vidíte. A tak si uvědomujeme, že to je žena nevěrná svému manželskému slibu. A vidíte, ona se považuje (říká to sama), nazývá se královnou nebes. To by tedy měla být Boží nevěsta. Bůh je Kristus. A vidíme, že ona smilní. A svádí ke smilstvu krále země a všechny bohaté lidi, velké muže, a celá země jde za ní, vidíte.

A pak shledáváme, že zplodila dcery; a ony byly děvkami.

89 Jaký je rozdíl mezi děvkou a běhnu? To je jedno a totéž. Smilník, smilstvo, zlo, cizoložství, páchání... Co teď udělají? Organizovali se, udělali systém, vyučovali systémům lidského původu, letniční a ti ostatní. Nuže, neskrývejte své svědomí do kapsy, vy letniční. Dovolte, abych vám něco řekl. Podívejme se věcem přímo do očí. Je příliš pozdě na této cestě, abych někoho šetřil.

Pohledte sem. Žijeme v Laodicejském věku a to byl ze všech ten nejabsurdnější věk. Vlažný... jediný, ve kterém se Kristus nachází venku a snaží se vrátit dovnitř. A je to letniční poselství, které vychází. On říká: „Jsem bohatý.“ Hochu, nejdříve jsi byl chudý. Teď jsi zbohatl, vidíš? „... nic nepotřebuješ,“ a ó, čím jsi byl.

On říká: „Jsi nahý, ubohý, politováníhodný a dokonce o tom ani nevíš.“

Nuže, jestli člověk jde po ulici nahý a ví o tom, pak si chce pomoci. Ale když o tom neví a nemůžete ho o tom přesvědčit, pak je v mizerném stavu. Ať mu je Bůh milostiv. Je to tak.

90 Všimněte si. Ó, aj! Nuže, zapamatujte si, tomu antikristu (on sám jako člověk), jeho nevěstě (kterou je církev) byl dán čas k pokání, ale ona to v tom věku neudělala, v tom Tyatirském. Vzpomínáte si na to?

Dobrá, vraťme se k tomu na okamžik. To nám neuškodí, když se k tomu na chvíli vrátíme. Vraťme se na chvíli do druhé kapitoly. Přečteme si z druhé kapitoly... Nuže, Tyatira. Rychle to sledujte. Aj, už je na čase, abychom skončili, a ještě jsme nezačali.

91 Všimněte si, Tyatira. Nuže, začneme od 18. verše 2. kapitoly:

A andělu církve [to znamená poslu] v Thyatirech napiš: Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně a jehož nohy jsou podobné bronzu: Zním tvé skutky, lásku, službu, věrnost i tvou vytrvalost. A tvých posledních skutků je více nežli prvních.

Ale mám proti tobě to málo, že necháváš ženu Jezabel

92 [to byla manželka falešného proroka, který předstíral, že je pravým prorokem Božím, papež].

To souhlasí, opravdový prorok a jeho žena Jezabel. Nuže, Achab byl pokládán za opravdového Žida, ale byl to darebák (vždyť to víte), protože jeho žena ho vedla, kam jí bylo libo. Vidíme, jak Jezabel brala peníze a rovněž to vedla tak, jak se jim líbilo.

... která si říká prorokyně [chápete?], aby učila a sváděla mé služebníky [vidíte, to učení Jezabel se rozmohlo v zemi], aby smilnili a jedli to, co je obětované modlám.

A dal jsem jí čas, aby činila pokání ze svého smilstva, ale ona pokání nečinila. [Dávejte pozor na další verš.]

... já ji uvrhnu na lůžko [to je peklo] a ty, kteří s ní cizoloží, do velikého soužení [půjdou do velikého soužení — nikoliv Církve], nebudou-li činit pokání ze svých skutků;

@@[Nuže, dávejte na to pozor.] a její děti [její děvky] zahubím smrtí.

Duchovní smrt — věříte tomu? To je Slovo. „Zahubím smrtí.“ A když jsou zahubeni, pak jsou věčně odděleni.

93 V pořádku, zapamatujte si, on jí dal čas k pokání. Věk Tyatiry byl temným věkem. V tom čase jel tmavý kůň, za mše a vše ostatní se platilo, za modlitby, církevní devítidenní pobožnosti a tak dále. Nuže,

vidíte jeho tmavého koně? A on nechtěl v Tyatiře činit pokání (sledujte to!) a změnil svou jízdu z černého na bílého koně, smrt, pro svou poslední službu.

94 Nuže, tohle může někoho z vás vyvést z míry. Odmítnout Boha, odmítnout Boží volání... Jednou to uděláš naposledy. A právě tak jako tato církev a tím to zhaslo. Boží trpělivost se nebude s člověkem hádat do nekonečna, vidíte. Když tato církev to odmítla přijmout, pak se změnila a teď má jméno smrt — oddělení.

Bůh řekl: „Vezmu její děti (ty protestanty) a všechny kolem nich, a zahubím je věčným oddělením.“ Je to tak. Tyatirský věk — temný věk. Černý kůň se teď mění ve smrt za účelem své poslední služby.

Podívejte se, jak se církevní věky prolínají s pečeti. Dokonalé. Pak víme, že to je pravdivé. Duch Svatý se nemýlí. On nám dal veliké potvrzení v tom posledním čase, když jsme se tehdy zabývali církevními věky, vždyť víte.

Vidíte, jak milující a dlouho shovívavý je Bůh? Předtím, než nad ní vynesl rozsudek, dal jí čas k pokání! A říkám to ve jménu Páně: On dal totéž protestantské církvi a ona to nevyužila! Tato poselství zazněla všude a ona to neudělala! Chce si nechat svá vlastní dogmata a články víry, lhotejno nakolik to je schopna objasnit.

95 Jak jsem řekl toho dne v Chicagu, před větším počtem kazatelů než je lidí zde sedících... tam mě chtěli dostat v otázce učení o semenu hada a všech ostatních věcech. Řekl jsem: „Ať tedy někdo vezme Bibli a postaví se tady vedle mě.“ Nikdo neřekl ani slovo.

Tommy Hicks řekl: „Bratře Branhame, nikdy předtím jsem to neslyšel. Chtěl bych tři sta těchto pásků. Chci je poslat všem kazatelům.“

Asi padesát nebo sedmdesát pět z nich řeklo: „Přijdeme se dát znovu pokřtít.“ Přišel někdo? Ani jeden z nich. Proč? On jim dal místo k pokání! Uvrhne jejich děti do smrti, duchovní smrti. Bude-li vůle Páně, budeme se tím zabývat zítra večer nebo v sobotu večer v souvislosti s těmi ranami. Sledujte, co se tam děje.

96 Tak jak to udělal s Egyptem. Dal Egyptu čas k pokání. Čím byla poslední rána? Byla to smrt. To je poslední rána, která postihne Letniční církev. To je její duchovní smrt. Ona je mrtvá. Říkám to ve jménu Páně. Je duchovně mrtvá. Dal jí čas k pokání a ona to odmítla. Teď je mrtvá. Nikdy už nepovstane!

A tito lidé v ní, kteří se snaží přivést episkopální a duchovenstvo, a tak dále, a nazývají je „Svatý otec ten, a ten.“ Vždyť by se za to měli stydět. Jak slepí mohou lidé být. Copak Ježíš neřekl, že když spící panna přišla kupovat olej, že ho nedostala?

97 Všichni... Slyšíme, jak lidi říkají: „Obdržel jsem Ducha Svatého. Mluvil jsem v jazycích.“ Ale kolem takové modlitebny nechtějí ani projít. „Ó, víte, nemyslím si, že bych měl jít na takové místo.“ Pak říkáte, že máte Ducha Svatého? Ale vy si chcete ponechat svoji důstojnost. Chcete zůstat v Babyloně a přesto se těšit požehnáním nebes.

Musíte se rozhodnout. Nemůžete zůstat ve světě a zároveň sloužit Bohu. Ježíš řekl, že není možné sloužit Bohu a mamonu. A tak jestli se nadějete... Jestli jste opravdu zachráněni, budete se radovat z takových shromáždění, kde se Duch Svatý potvrzuje a ukazuje, že s Božím Slovem je to tak.

98 Někdo řekl: „Tito lidé dělají tolik povyku. Jsem z toho nervózní.“ Pak bys teda byl nervózní i v nebi. Jen to zvaž, když oni všichni tam budou! Co s tím tedy uděláš?

Ó, aj, jak si Pán přeje... v dlouhé shovívavosti jako za Noemových dnů. On se o to tak mocně pokoušel. Byl dlouho laskav, sto dvacet let, aby je přiměl k pokání, a oni nechtěli.

Za času Egypta posílal rány a všechno možné. Oni také nechtěli. Poslal Jana; oni se neobrátili. Poslal Ježíše zemřít a spasit všechny ty, kteří budou naslouchat Slovu.

99 A teď, v těch posledních dnech zaslíbil, že nám znovu pošle poselství, aby vyvolal a navrátil originální víru zpět do toho Slova. A oni to nepřijmou. Jsou ve svých naukách a člancích víry tak dogmatictí, že ne... Ó, myslí si, že mají... i kdyby sestoupil anděl... Ale Bůh takto nejedná. On bere něco negramotného a hloupého, něco, co zná sotva abecedu nebo něco. A pak vezme takového člověka; protože je schopen vzít něco bezvýznamného a působit skrze to. Dokud si někdo myslí, že něco znamená, s takovým *přesvědčením* nejsou schopni nic docílit. On takto jednal vždycky. Nejdříve se musíte stát ničím, abyste se před Bohem mohli něčím stát.

100 Ó, aj!

Všimněte si. Ano, dal jí čas k pokání, ale ona to nevyužila. Opakoval to znovu; znovu to nevyužila. Její odmítavý postoj z ní činí... Její odmítavý postoj dokonale otevírá cestu pro satana, aby k ní přišel a

vtělil (jistě) do ní sám sebe, protože odmítla Slovo. A přesně tak se protestantská církev stala děvkou... protože odmítla potvrzenou pravdu Božího Slova a to ďáblu dává prostor k tomu, aby přišel a vtělil se. A on udělá obraz šelmy tam, kde je odmítavý postoj; tak jak se to děje teď a bude se to vyvíjet dál, přesně tak, jak to řekl. Je to tak. Amen!

Kdybych měl vzdělání, mohl bych to ukázat. Ale nemám vzdělání. Mohu jen doufat, že Duch Svatý vám to zjeví. On to zjeví těm, kteří... Je to tak. On to udělá.

101 Všimněte si. Pohledte... co zde udělala. Odmítla Bohem dané poselství k pokání. Rozjela to s antikristem a stala se tím, čím se stala. Stala se falešným prorokem, vtěleným ďáblem; a když to udělala se svým falešným učením... a pak při tom všem jí Bůh dal prostor k pokání, pokoušel se ji získat. Vidíte tu shovívavost? Tu nádhernou lásku? Neexistuje jiná láska, jako je tato. Pohledte, dokonce těm, kteří mu plivali do tváře a tak dále — On jim odpustil. To je Bůh, vidíte. Neodmítejte Jeho poselství.

Pohledte, byla vybídnuťa k pokání — aby se vrátila, odkud vypadla. Odkud vypadla? Ze Slova. A odkud vypadla Eva? Odkud vypadly denominace? Je to tak. Není jiná cesta, než se pokaždé vrátit do Slova, rovnou do Slova, vidíte. A oni zatím jdou do systému, který je zahání od Slova. Zahání je od Slova, místo toho, aby je k Němu vedl.

Všimněte si, podívejte, dostala prostor k pokání, k navrácení se. Pokání znamená vrátit se zpět, otočit se — čelem vzad — pokání, vrátit se zpět. A ona k tomu dostala čas, aby se vrátila zpět, odkud...

102 Zapamatujte si, ona byla tou originální Letniční církví, na kterou byl vyřazen Duch Svatý o Letnicích. Kolik z vás, čtenářů Bible, o tom ví? Jistě. Podívejte, odkud přišla. Odpadla od Slova a přijala dogmata. Místo Ducha Svatého si přála svatého muže: Doktora LL., Ph., QU. Pak z něj udělala papeže, vidíte. Jistě, ale ona si to přála — někoho, kdo se za ni bude modlit, někoho, komu stačí zaplatit a tím je splněna povinnost, vidíte?

Nuže, dnes jsme na tom stejně. Pokud jen měli lavice, ve kterých mohli sedět, hojně přispět na dary, pak to stačí. Jsou členy této církve. Nic jim k tomu neříkejte. Oni to nechtějí slyšet. To jsou její dcery.

Nuže, odkud vypadla? Z originálního Slova apoštolů a proroků. Právě odtud oni vypadli. Odtud vypadli protestanti.

Čiňte pokání. Vraťte se zpět. Obráťte se, dokud není příliš pozdě; jestli už není pozdě. Jednoho dne Beránek opustí své místo a pak je po všem. K tomu jsou teď vyzývány její dcery, než budou spolu s ní odsouzeny, aby se vrátily zpět.

103 Nuže, to poslední poselství k nim přijde, když ten poslední prorok, o kterém jsem mluvil, o kterém jsem četl mnoho knih... a vím velice dobře, že člověk, který je při zdravém rozumu, duchovně smýšlející ví, že to přichází — ví, že se to blíží. Ale problém je v tom, že oni říkají: „My to potřebujeme. To se stane.“ A když to přijde, bude to tak pokorné, že je to asi mine, jako se to stalo v minulých dobách. Lidé o tom budou psát a tak dále a říkat: „Ó, ano. Je toho třeba.“ Ale když jim to je ukázáno před jejich zraky, klidně si půjdou po svém, vidíte. Vždycky to tak dělali.

104 Sledujte teď. Originální Slovo, ona musí dělat pokání a vrátit se k Němu. Stejně tak k tomu byly vybídnuty její dcery... přinutit... Budou odsouzeny a uvrženy na to samé lože, a usmrceny spolu s ní. Byly požádány, aby se vrátily zpět k originálnímu Slovu, vrátily se k apoštolské nauce. Ale jsou tak vázány svými články víry a tak dále, že to nechtějí udělat. Dělají si z toho legraci.

Co bude s nimi dál? Nakonec zformují obraz šelmy, je to jiná moc (všimněte si toho), a budou zacházet s nevěstou Beránka, jak to je ve Zjevení 13 a 14. Hle, co dělají — pronásledují, přesně tak. Církev se bude posmívat pravé nevěstě Kristově tak, jak to vždycky dělal Řím, přesně tak. Tak bude zacházet s opravdovou nevěstou Beránkovou, právě tak, jak to dělal ve zjevení 13 a 14.

Všimněte si teď. Z Božího Slova zaslíbení vidíme, že On zahubí její děti, denominace, její dcery, duchovní smrti. Inu, to je Zjevení 2:22. Nezapomeňte na to. Zahubit, znamená je usmrtit a smrt znamená věčné oddělení od Boží přítomnosti. Pomyslete na to, přátelé. Pomyslete na to! Nedůvěřujte žádnému vyznání víry lidského původu. Utíkejte ode všeho, co je v rozporu se Slovem.

105 Teď dávejte pozor. Sledujte tady v Bibli. Zde je řečeno, že jeho jméno bylo peklo... Chtěl jsem říct, že jeho jméno bylo smrt a peklo šlo za ním. Nuže, peklo v té přirozené oblasti vždycky následuje smrt. Když umírá přirozený člověk, peklo jde za ním. To je hrob, Hádes, vidíte. Tak to je v tom přirozeném. Ale v tom duchovním to je ohnivé jezero, vidíte. V pořádku. To je věčné oddělení, kde oni jsou spáleni. A Malachiáš 4 říká, že jim nezůstane ani kořen ani ratolest nebo něco jiného. Takovým způsobem se očistí svět pro přicházející milénium, vidíte.

106 Všimli jste si toho, že ten jezdec, to je „on“? A ten „on“ měl ruku... Je to muž, falešný prorok. Ale jeho nevěsta se jmenuje církev, je to „ona,“ Jezabel. Achab a Jezabel. Proč? To je naprosto dokonalé,

vidíte. Dcery jsou rovněž „ony,“ ale ony nikdy nepřijaly svrchovanost jednoho muže. Protestují vůči tomu, ale v principu jsou děvkou, v principech svých nauk denominačních systémů. Tak je to řečeno.

107 Všimněte si. K čemu to všechno spěje? Domnívám se, že nám zbylo už jen dvanáct nebo čtrnáct minut na tomto místě. Pohleďte, kam to spěje. Co to je? To jde rovnou zpět. To začalo v nebi. Teď to spěje k bitvě konečné doby. První věc v nebi, to byla bitva. Lucifer byl vyhozen a přišel na zem. Pak poskrvnil Eden. A pak poskrvňoval dál.

A teď od té bitvy v nebi to přechází k bitvě na zemi, a ta se skončí na zemi v poslední době jako bitva zvaná Armagedon. Víme to všichni. Tato svatá bitva začala v nebi a oni je vyvrhli ven. Byli svrženi Michalem a jeho anděly, a... byli vypuzeni. A když se to stalo, oni spadli přímo do Edenu a tady dole začal boj odznova.

108 Bůh a jeho děti jsou opevněni Jeho Slovem. A Eva vystrčila svůj krk a řekla: „Věřím, že máš pravdu“ a už to jelo. A tak to zůstalo napořád. Pak sestoupil Bůh a teď má... Sestoupil vykoupit ty, kteří přijdou. Nuže, jak jsem už řekl, Bůh je jako velký stavitel. Celý svůj materiál rozložil na zemi a pak buduje svoji budovu.

Teď si zapamatujte, předtím, než na zemi bylo obilné zrnko, předtím, než tu bylo slunce, které mohlo tu zem ozářit, vaše tělo už leželo v zemi, protože jste prachem země, vidíte. Opravdu. Bůh je stavitel.

109 Nuže, chtěl to udělat takovým způsobem, že vztáhl ruku a jako v případě Adama — malá hromádka vápníku, draslíku a kosmického světla a „fíííí,“ řekl: „Zde je další syn,“ vidíte. A potom ještě dalšího: „Fíííí“ a je tu další.

Ale co udělala Eva? Narušila tento způsob a přivedla to skrze pohlavní akt. Pak do toho uhodila smrt!

Nuže, co Bůh vlastně dělal? On zde má tolik a tolik těch předurčených semen — kteří byli předurčeni. A pak, na konci času On neřekne: „Evo, pojď a zplod' další dítě.“ On udělá „fíííí,“ zavolá a já odpovím. V tom to vážne. Když bude přiveden ten poslední, tím to skončí.

110 Nuže, tato bitva začala v nebi. Skončí na zemi v podobě Armagedonu. Nuže, sledujme a pozorujme, jak se to vyvíjí. Snad to budeme moci rozvinout. Kéž bychom to s pomocí Páně mohli udělat teď. Sledujte, jak se to vyvíjí.

Ten tajemný jezdec (pozorujte, co teď dělá) odmítnul a neuposlechnul dělat pokání, a vrátit se k původnímu „krvavému“ Slovu. Slovo se stalo krví a tělem. Vzepřel se k němu vrátit. Je antikristem. Opravdová nevěsta Slova... On se staví proti opravdové nevěstě Slova. Bere si svou vlastní nevěstu (staví se proti opravdové nevěstě) a bere si svou vlastní nevěstu, a táhne ji k sobě v jisté podobě náboženství, které se nazývá vyznání víry a dogmata, vidíte.

A teď vidí svatou nevěstu a staví se proti ní. Ale formuje svou vlastní nevěstu — nazvanou antikrist — skrze antikristovo učení, které je v rozporu s Kristem. Vidíte, jak je prohnáný? A teď místo toho, abychom měli jednotu lásky ovládající bohoslužbu pod krví, on přišel s denominací. Místo toho, abychom měli Slovo, vzal vyznání víry, dogmata a tak dále.

111 Je to, jako když protestanti odříkávají apoštolské vyznání víry. Přál bych si, abyste mi o tom v Bibli našli alespoň zmínku. Apoštolské vyznání víry v Bibli samozřejmě není. Jestliže apoštolé měli vyznání, jak jsem nedávno na nějakém místě řekl, pak to byly Skutky 2:38. Nic jiného mi není známo. K tomu oni všechny vybízeli. Když našli takové, kteří vypadali na křesťany, řekli jim: „Přijali jste Duchu Svatého, když jste uvěřili?“

Oni řekli: „Dokonce nevíme o tom, že...“

Řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Nuže, být pokřtěn v Ježíšovo jméno, spíš ve jméno našeho Pána Ježíše Krista, to je v pořádku, ale to ještě není všechno. Ne, přátelé! Takto můžete být pokřtěni padesátkrát a nic vám to neprospěje, dokud srdce nebude proměněno Duchem Svatým. To všechno musí jít spolu.

112 Všimněte si, jestliže Kristus... Antikrist odmítá pravé učení nevěsty, a proto si bere svou vlastní nevěstu, a vzdělává ji pod svým vlastním vyznáním — bere svou vlastní nevěstu, a dělá z ní denominaci, jak bylo zde citováno v Písmu Svatém — ona porodila dcery. A ona nechce... ona se stala jako její matka: samorostlá, světská, denominační, protivící se duchovní nevěstě, Slovu. Oni neříkají, že nepatří k církvi. Když oslovíte denominačního člověka: „Jistě, patřím k církvi.“

„Jsi křesťan?“

„Náležím do církve.“

113 To s tím ale nemá nic společného. Vy nepatříte k... možná patříte k tomu, co se jmenuje církev,

vidíte. Patřit k církvi — tohle není církev. To nejsou církve, to jsou kluby, kde se shromažďují lidé a kde vrána k vráně sedá. Ale je pouze jediná církev a tou je mystické Kristovo tělo. K němu se nelze připojit, v něm se musíte narodit. Jak jsem vždy říkal: „Padesát tři let jsem byl v Branhamově rodině a nikdy jsem se k ní nepřipojil. Já jsem se v ní narodil.“

114 Teď si všimněte, je to krásně znázorněno (mám tu o tom místo Písma, ale... nemáme čas, abychom to přečetli) Jákobem a Ezauem. Nuže, Ezau byl zbožný muž. Neříkal o sobě, že je nevěřící. Věřil v toho samého Boha jako Jákob, stejně tak, jako jeho otec. Ale byl to podvodník (promiňte mi to vyjádření), jenom... On prostě nebyl dobrý. On byl...

Nuže, co se týče morálky... v podstatě jeho morální jednání bylo lepší než Jákobovo. Ale podívejte, on neuvažoval... „Co s tím má společného prvorozenství?“ A tak prodal své prvorozenství Jákobovi, vidíte.

Ale Jákob, on neměl veliké věci jako Ezau. Neměl dědictví jako on. Ale Jákob byl žádostivý jedné věci, to bylo prvorozenství a bylo mu jedno, jak ho získá. On to prostě musel mít. A Bůh si ho za to vážil.

Nuže, dnešní přirozený tělesný člověk je na tom stejně — tělesně smýšlející, světsky smýšlející člověk. „Dobrá, náležím ke státní církvi.“

„Patřím k té církvi.“

„Patřím k té.“ To s tím nemá nic společného.

115 Dávejte pozor.

On je teď shromažďuje na svém bledém koni. Shromažďuje je spolu na koni smíšených barev, protože on má politickou moc. Jestli tomu nevěříte, jak se potom dostal k moci současný prezident? Jak tam vklouzl? Přišli jsme sem, abychom měli náboženskou svobodu! A vy, bando demokratů, jste zaprodali své prvorozenství za politiku! Já nemám... demokraté... strany jsou... Obě jsou shnilé. Mluvím o křesťanstvu. Ale vy jste prodali své prvorozenství za stravenku. Abyste tam něco takového dostali. Styďte se!

116 Neuvědomujete si, že tenhle národ je přesně podle vzoru Izraele? Co udělal Izrael? Přišel do cizí země, vyhnal její obyvatele, vyhubil je a přišel a zmocnil se této země. Právě to udělal. Přesně tak my. Indiáni — to jsou jediní praví Američané, tito naši indiánští přátelé. Co oni provedli dál? Izrael měl několik významných mužů. Především víme... Měli Davida, měli Šalomouna, měli významné muže. A nakonec tam měli odpadlíka, Achaba, který se oženil s Jezabelou, nevěřící.

Dobrá, stejně tak i my. Měli jsme Washingtona a Lincolna. Ale podívejte, co máme teď. A to hlavní na tom je, že on se oženil a „vášnivě zaryl“ do Jezabely. Může být docela dobrý chlapík, ale ona bude ten krám řídit. Vidíte to už teď — celá rodina je do toho zapojena.

117 Co mi Duch Svatý řekl asi před třiceti pěti lety? Vy staří pamětníci o tom víte — o těch sedmi věcech, které se stanou předtím, než nastane konec. To je ta předposlední věc. Všechno ostatní se už vyplnilo do posledního puntíku, to, co se týče válek a všeho ostatního, vidíte. Nuže ona je v rukou ženy, aby vládla nad národem — Jezabel. Ale zapamatujte si, za časů Jezabely, jim někdo poukázal na jejich barvy.

118 Shromažďuje je na svém koni smíšených barev, vidíte? On je shromažďuje dohromady — smíšené s vyznáními víry, denominacemi, naukami lidského původu. Souhlasí to? Jistě. Smíšené barvy — toho mrtvolně bledého koně toho světa. Nuže, je to tak — smíšené barvy této mrtvolně světské barvy bledého koně. Ó, aj! A už vůbec ne ta svatá krev Slova.

A sledujte, oni je shromažďují ze čtyř konců země. Bible říká, že je shromažďují do Armagedonu. (Teď mi přicházejí na mysl tato místa Písma. Mám je tady poznamenána. Nezmínil jsem se o nich, jen jsem... kde jsou napsána, hleďte, čím oni jsou.) Shromažďuje je spolu na ten veliký den bitvy Pána Boha. Pozorujte!

119 Nuže, na tom koni smíšené barvy, světském, bledém, nemocném koni... Jen na to pomyslete! Víte, je to špatná věc. Teď dávejte pozor, odkud je shromažďuje — ze čtyř konců země. Oni se shromažďují na veliké zúčtování. Ten rozhodující boj se podle Slova odehraje v Armagedonu, vidíte. On jede na tom bledém koni... má na sobě připevněné jméno Smrt — antikrist (poslyšte, antikrist, první denominace, o tom nelze ani diskutovat), se svou Jezabel a prostitutkou vzhledem ke Slovu, spolu se svými dcerami, protestanty, se teď shromažďují v jednotě...

Slyšeli jste tehdy ty baptistické lidi, kteří o tom mluvili? „Ó, my se k nim přece nepřipojíme, budeme jen k nim přátelsky nakloněni, a tak trošku kličkovat. My se ale k této církvi nepřipojíme, nýbrž...“ Tady to máte. Tady to máte, přesně tak, jak je řečeno ve Slovu — ta stará nevěstka od počátku, vidíte.

120 Nuže, oni se spojují dohromady a přicházejí na ten rozhodující boj, do Armagedonu a on jede na koni

smíšených barev — s jedním bílým koněm, jedním rudým, jedním černým — tyto tři různé politické... politická moc, duchovní moc ovládaná démonickou silou, kterou je antikrist. Míchá to všechno dohromady a z toho máte bledou nemocnou věc, na které jede. Je to tak. Všimněte si. Podívejte, na čem jede: ten kůň bledého vzezření, kůň našedlé barvy, směs černé, rudé a bílé, přijíždí na bitvu, shromažďuje své poddané ze všech národů pod nebem.

Copak Daniel ten sen nevyložil a neviděl ten pruh železa, který se rozpínal do každého království z Říma? Tady přicházejí, shromažďují se. Nuže, sed'te ještě minutku tiše a bedlivě pozorujte, dokud neskončíme. Oni se teď k tomu shromažďují, přivádějí své poddané ze čtyř koutů země, jede na bledém nemocném koni, barvy smíšené ze tří barev — tentýž muž.

121 Nuže, Zjevení 19, nechystá se jenom on, ale Kristus se taky chystá na střetnutí s ním. Bitva bude prudká a urputná. Kristus ve Zjevení 19, Kristus shromažďuje své... ne ze čtyř koutů země, protože tam bude jen malý nepatrný zbytek. Co tedy dělá? Shromažďuje je ze čtyř koutů nebe (zítra večer se budeme zabývat těmi dušemi pod oltářem a přesvědčíte se, jestli je to pravda nebo ne), ze čtyř koutů nebe na sněhobílém koni. On má taky jméno — ne Smrt, ale Slovo Boží, život. Amen. Má to napsáno na svém boku: Slovo Boží. To je jediný život, protože Bůh je jediným pramenem věčného života — Zoe. Souhlasí to?

122 A on má napsáno Život; jede na bílém koni. A zde je muž se třemi smíšenými mocemi, pojmenován jako smrt, shromažďuje své delegáty připoutané k zemi. A Kristus shromažďuje své z hůry zrozené poddané, svaté.

Má na sobě napsáno Smrt; Kristus má na sobě napsáno Život. Ti, kteří jsou s Ním, jedou taky na bílých koních a jmenují se „Vyvolení před založením světa“ (Amen!) a jsou věrní Slovu. Amen! To se mi líbí. Jsou nazváni „Vyvolení před založením světa“ a pak, svým rozhodnutím jsou věrní Slovu, jsou povzbuzováni novým vínem a olejem, a tak jedou na setkání s Ním. Oni vědí, že tato věc bude brzy zveřejněna těmi hromy.

123 Dávejte pozor, jak On to dělá? Jestli je Slovem a jeho jméno zní Slovo, pak to Slovo je život! Antikrist... všechno anti je proti. A tak anti je proti Kristu, Slovu. A tak to musí být věrovyznání nebo denominace, které jsou proti Slovu.

Jakže! Nedovedu si představit, jak byste to mohli neporozumět. Rozumíte? Jak byste to mohli neporozumět? Nechápu to. To je pravdivé. Tamto je anti. Anti je proti. Není to pravda — něco z toho vzít. Tím on byl. Jel na tom smíšeném koni. Vidíme to přímo v Božím Slově. Vidíme to tady v těch sedmi věcích církve. A On to tady přináší při otevření těch pečetí a ukazuje ty věci, které šly ve věcích církve. Anti je proti Slovu. Vidíte tedy proč vyznání víry... proč jsme tolik proti těm vyznáním víry a denominacím; protože jsou proti Slovu. Vidíte to?

124 Tady jsme svědky toho, jak život a smrt jdou ke svému konečnému zápasu. Bílý kůň toho skutečného života. Bledý kůň smíšených vyznání. Vidíte, to vše směřuje k tomu opravdovému konečnému boji.

Chtěl bych tu ještě něco říct. Možná tomu nebudete věřit, ale ověřil jsem si, že to je tak. Je zde jenom jedna opravdová barva a tou je bílá. Kolik z vás to ví? Je jenom jedna originální barva. Všechno jiné je smíchané. Kristus je od počátku na tom solidním, bílém, neposkvřněném Slovu. Amen! Každá barva je bílá, jestli se do ní nevloudila nějaká jiná chemická látka. Sláva! Každá církev bude stát na apoštolském učení Božího Slova a bude Bohem potvrzená, pokud k ní nepřimísíme vyznání víry a denominaci. Je to tak. Ó, bratře Evansi, teď se cítím dobře. Ano, přátelé! Jediná původní barva je bílá. Nikdy se nesmíchá s denominací nebo vyznáním víry. Nikoliv, přátelé!

125 A zapamatujte si, Jeho svatí jsou oděni do bílých rouch, nesmíšená s denominacemi a vyznáními víry. Nuže, tak se dozvídáme, odkud se bere ta smíchaná barva; je to způsobeno těmi denominacemi a vyznáními víry, ale to, na čem On jede, je barva původní. A ta původní barva je na jeho lidech a oni byli ponořeni do krve, a jejich roucha očištěna, a to bylo posláno zpět, vidíte. Je to tak.

126 Ti, kteří to smíchali, se stali bledí a jdou na smrt. Míchat barvy s bílou, to je převrácenost. To je zkažení té původní barvy. Souhlasí to? Jestliže ta původní barva, jediná barva, bílá, je vámi s něčím smíchaná, pak pokazíte její původní účel. Amen! Souhlasí to? A On je bílým koněm, On je Slovem; pak k tomu něco přimísit — nějaké vyznání víry, přidat k tomu jedno slovo, ujmout z toho jedno slovo — znamená pokazit všechno. Ó, aj! Ó, Pane, uchovej mě při tom Slovu.

Pravda a blud... Ó, aj! Nezáleží na tom, jak hezky... Pravda a blud se smíchat nemůžou. To nejde smíchat. Buď to bude „TAK PRAVÍ PAN“ nebo to je omyl. Nezáleží na tom, kterým svatým otcem to bylo vyřčeno — svatým Bonifácem nebo arcibiskupem z Canterbury, nevím, kdo to řekl — když to je v rozporu se Slovem, je to převrácenost. To nejde smíchat.

127 Řeknete: „Proč to tedy ten chlapík udělal...“ Nejsem zvědav na to, co on udělal, jak svatý byl nebo cokoliv jiného. To je ta jediná solidní pravda, kterou vlastníme. Žádná církev nebo vyznání víry nemá

pravdu, jestli se nachází vně toho. A ukažte mi jedinou, která to má. Chci, abyste mi o takové řekli. Otočím stránku v Bibli a něco vám ukážu. Jmenujte mi některou.

Řeknete: „Letniční.“

Ó, aj! (Zrovna jsem od někoho zachytil tuto myšlenku.) Raději to teď nechám na pokoji, protože, jak vidím, je to bolavé místo, přímo zde. Nechtěl jsem vás ranit, chtěl jsem vám jenom ukázat, že jsem věděl, co jste si mysleli, vidíte.

128 Ti, kteří to smíchali, z toho anti udělali smrt... když něco k původní barvě přimícháte, stane se barvou smrti. Bylo to tak, jak Kristus řekl o hořčičném semínku. Ano, ono je nejmenší ze všech semen, ale nezkržlí se s žádným jiným. Hořčičné semeno se nezkržlí. Ono je tím ryzím hořčičným semenem. A tak, jestli máte jenom tolik víry, pevně se jí držte.

Všimněte si, život následoval toho jezdce na bílém koni, který byl Slovem života, potvrzeným svými svatými kteří vstali z mrtvých, kteří Ho doprovázeli. Nuže, jak bude tato bitva vypadat? Ježíš řekl: „Kdo věří ve Mne, i kdyby zemřel, bude žít.“ On řekl: „Jestli věříš ve Mne, i kdybys zemřel, budeš žít, a kdo žije a věří ve Mne, nezemře navěky.“ A znovu řekl: „Kdo věří ve Mne...“ On mu dá věčný život a vzbudí jej v ten poslední den. To je místo Písma, které nám zaslíbil.

129 Zde přichází satan ze čtyř koutů země se svými protestanty a svými katolíky, a všichni společně pochodují k Armagedonské bitvě. V pořádku. A tady Ježíš, potvrzené Slovo, sestupuje z nebe se svými zmrtvýchvstalými svatými. Jak jsem už řekl, jestli k tobě Bůh mluví a posílá tě, pak bude stát za tím, co řekneš. Všimněte si; jestli jsi vyslancem nebe, celé nebe stojí za tebou. Nebe se sestává ze Slova.

130 Všimněte si, On přišel se vzkříšenými svatými a potvrzuje, že Jeho Slovo je pravdivé (satan si je tedy vědom toho, že ho čeká bezedná propast, vidíte. Ó, aj!); zatímco smrt jede na bílém koni — smíšené barvy a denominace — ho následují (ó, aj) do věčného oddělení od Boha. On je tam vede, do věčného oddělení. Kristus vede svou církev do Slávy v zmrtvýchvstání.

131 Všimněte si teď 8. verše, jen na... poslední části 8. verše, závěrem... „A byla jim dána moc.“ Kdo jsou ti „oni?“ Vidíte? V pořádku. Antikrist zvaný Smrt a Peklo jde za ním. Dávejte pozor na jeho čtyřbodový program.

Antikrist, bílý kůň: zabíjí duchem — jsouc antikristem, zabíjí duchem.

Podruhé, rudý kůň: zabíjí mečem, politická moc, když se církev sjednotila se státem.

Černý kůň: prodává, když rozdává své učení. Pomocí svého smilstva, když odvažuje pokrm na váze a prodává potraviny za peníze a tak dále.

Počtvrté, bílý kůň: věčné oddělení od Boha (znovu čtyři, vidíte). Ó, aj! Sláva Bohu.

132 Teď ta poslední věc, závěrem... K těm... máte... už jsem překročil čas. Dáte mi ještě tak asi deset minut? Dnes mi volalo ohledně toho, co jsem zde řekl tolik lidí. Kolem Eliáše povstalo tolik fanatismu, tak že... Dostalo to smrtelnou ránu. A vy můžete... dovolte mi... Kéž by mi Bůh pomohl, abych vám byl schopn ukázat to, co cítím. Ano? Pokusme se o to.

Nuže, zde závěrem, pro ty, kteří nevěří, že posledním poslem k církevnímu věku je Eliáš, prorok, muž pomazaný, na této linii... Po smrti (dávejte pozor), po smrti toho posledního věku církve... Nuže, všimněte si toho, co se děje, vidíte. Po smrti budou jejich těla rozsápána divou zvěří. Vy to víte. Nuže, to je pravda. Jako jejich předobraz, Jezabel.

133 Teď odbočíme do Zjevení 2:18 a 20. Tuším, že jsme to už před několika minutami měli, že ano? Ano, domnívám se, že jsme to zde už měli. Mám to zde poznamenáno pro... Ano, doba morálního úpadku. Je to tak. Podívejte se, jak to bylo, jak byla nastolena Jezabel.

Nuže, Jezabel, to jsou církve... ty moderní církve, ne nevěsta. Jezabel ve Starém zákoně je předobrazem dnešní církve, podle Slova Božího ze Zjevení 2:18 - 20.

„Necháváš ženu Jezabel, která si říká prorokyně...“

Souhlasí to? Nuže, Jezabel tu je dokonalým obrazem.

134 Nuže, první... Mohli bychom uvádět jedno Písmo za druhým, vidíte, že ten poslední věk je prorockým poselstvím k církvi a volá je zpět k originálnímu Slovu. Nuže, všimněte si toho. Souhlasí to? Je to řečeno v Malachiáši 4 a na jiných místech — Zjevení 10:7 a tak dále, vidíte. Sám Ježíš to mnohokrát předpověděl: „Jak bylo za dnů Lota...“ A tak dále a dále. A je to uváděno stále znovu.

135 Jezabel je předobrazem moderní církve dnešní doby, protože katolíci a protestanti se teď znovu spojili. Nelze to opomenout. Obě jsou denominacemi, jsou jako matka a sestry, nic jiného. Hádají se a

přou se mezi sebou, ale jedná se o jednu, a tu stejnou věc. Obě jsou děvky. Ted' to neříkám ze sebe. Cituji to z „TAK PRAVÍ PÁN.“ V pořádku.

Nuže, všimněte si. Na příkaz Boží byla zabita... Jezabel byla zabita, protože Bůh tam měl Jéhu a on šel, a nechal ji vyhodit oknem — a Jezabel byla zabita, a psi pozřeli její tělo. Souhlasí to? Tu skutečnou Jezabel. Achab, jako její král — hlava, psi lízali jeho krev, jak předpověděl první Eliáš.

136 Podívejte se, kam směřujeme, vidíte to? Proč? První Eliáš byl mužem odmítnutým církvemi. A Jezabel s Achabem byli hlavou těchto církví — církve a státu, všeho dohromady. Eliáš zjevil Achabovi jeho hříchy a přikázal celé církvi vrátit se zpět k pravému Slovu. Jestli to není přesně totéž, co by měl vykonat ten druhý Eliáš, když přijde do té dnešní církve — navrátit ji zpět k originální víře. Nevím, jak byste se tomu mohli vyhnout. Ano. Vrátit se zpět k pravému Slovu. Je to tak.

137 Nuže, jestli chcete vidět jejich těla, otevřeme ve Zjevení 19, poté, když jsou zabiti Slovem. Nuže, budou zabiti Slovem. Vy to víte. V pořádku, dávejte pozor a dívejte se, co se děje, když přichází Kristus ve Zjevení 19, počínaje 19. veršem.

Potom jsem uviděl jednoho anděla, jak stojí ve slunci;

Nuže, to je hned po... Podívejte se sem kousek nahoru.

Byl oblečen rouchem nasáklým krví a Jeho jméno je „Král králů a Pán pánů.“ Ve 13. verši je nazván Slovem Božím. Nuže, zde je Králem králů a Pánem pánů.

Potom jsem uviděl jednoho anděla... [Ted' dávejte pozor. On přestupuje.]

Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy [z Jeho úst, jako z Božích úst k Mojžíšovým ústům]. On je bude pást železným prutem; on bude také šlapat vinný lis hněvu a rozhorlení Všemohoucího Boha.

A na svém rouchu a na boku má napsané jméno: „Král králů a Pán pánů.“

Potom jsem uviděl jednoho anděla...

Ted' dávejte pozor, on přichází bít. Koho přichází bít? — Jezabel a Achaba, falešného proroka.

Potom jsem uviděl jednoho anděla, jak stojí ve slunci; a vykřikl mocným hlasem na všechny ptáky létající prostředkem nebe: „Pojďte, shromážděte se k hostině velikého Boha.“

138 Hledte, on jimi nakrmí šelmy a zvířata. Nuže, sledujte, jak zde v jiné kapitole knihy Zjevení (jen na okamžik), „... zabiti mečem a smrtí, a zvířaty země,“ vidíte. Jezabelina církev, její vlastní tělo, bude pozřeno ptáky a zvířaty země. Přesně tak, jako ten přirozený Achab a Jezabel, stejně tak i v duchovní formě církve. Vidíte, co tím chci říct? V pořádku.

139 Eliáš... Eliáš byl prorokem v dobách Achaba a Jezabel — v té přirozené oblasti. A On zaslíbil udělat to samé na základě „TAK PRAVÍ PÁN“ ve Slově k té duchovní Jezabel, její duchovní formě služby. Dávejte pozor.

Eliáš, i když byl ve své době důkladně a řádně potvrzen, nemohl je obrátit zpět ke Slovu. Souhlasí to? I když se Eliáš všemožně snažil... udělal všechno. Ukázal jim znamení a zázraky a oni se mu smáli do tváře. Té stejné věci se dopustí v tom duchovním, vidíte. On je nebyl schopen obrátit zpět do Slova.

140 Z miliónů... Ted' poslouchej, církvi, dávejte pozor, vy, kteří jste tím zmateni. Z miliónů lidí na zemi v Eliášových dobách — když Jezabel s Achabem vládli jako předobraz pro dnešek — z celého světa bylo kázáním Eliáše spasených pouze sedm set [Poznámka 2: Sedm tisíc - viz Otázky a odpovědi]. Souhlasí to? Přesně.

Podívejte se, Eliáš neznal ani jediného z nich. Domníval se, že on sám je zachráněn, dokud Bůh neotevřel jednu z těch pečetí a neukázal mu tajemství této knihy, že si ponechal ještě sedm set těch, kteří se nesklonili před těmi vyznáními víry, které měli. Když Bůh otevřel Eliášovi svou knihu, řekl: „Nu, počkej na okamžik synu. Mám ještě sedm set těch, kteří tam jsou vloženi. Jejich jména tam jsou od založení světa. Jsou moji.“ Fíííí! Bůh otevřel tu pečeť. Myslím si, že právě kvůli tomu Jan tehdy večer dělal takový povyk. Musel tam uvidět své jméno, vidíte. Jednou Bůh otevřel...

141 Eliáš, on kázal. Udělal všechno. Kázal, až vyprázdnil své srdce do dna, udělal vše, čeho byl schopen a oni se přesto jen chechtali a nazývali ho vším možným. A říkali mu: „Ty máš vinu na tom všem. Jsi spiritista. Ty jsi zavinil, že přišly všechny tyhle rány. Ty jsi toho vinen“ a tak dále. Jezabel mu vyhrožovala, že mu setne hlavu a všechno možné. Je to tak. Všichni se proti němu spikli.

On nakonec řekl: „Pane, vykonal jsem všechno, co jsi mi řekl... Zůstal jsem ve Tvém Slově. Když jsi

mi něco řekl, byl jsem neohrožený. Postavil jsem se přímo před královým obličejem a všechno ostatní, a řekl jsem jim: ‚TAK PRAVÍ PÁN.‘ A neřekl jsi mi nic a já jsem jim taky neřekl nic, jen to, co se stalo. A teď jsem tu, jediný, který zůstal z celého toho zástupu. Zůstal jsem jediný a oni usilují o to, aby mě zabili.“

142 Bůh řekl: „Teď ti otevřu jednu z těch pečeti a něco ti ukážu.“ On řekl: „Víš co, mám sedm set těch, kteří nikdy nesklonili svá kolena a nepřipojili se k těmto článkům víry a denominacím. Je tu sedm set těch, jež jsou hotoví k vytržení, vidíš.“ Ó! On to řekl svým prorokům (kterým zjevuje své Slovo, vidíte, skrze Písmo). „Mám ještě sedm set připravených jmen z této generace — sedm set. Oni neskláněli svá kolena před žádnou z těch (jak bych to řekl pro dnešní den) náboženských organizací a nebyli tím uvnitř pomotáni.“

Vidíte, co tím míním? Jednoduše to tak musí být. Musí to tak být. To souhlasí se Slovem. Když se na scéně zjeví tento muž, bude prorokem tak jistě, jakože tady stojím na pódiu, a bude se striktně držet toho Slova. On nesáhne po něčích vyznáních víry a tak dále. Je to tak.

143 On bude typem zálesáka stejně, tak jak to bylo s Eliášem a s příchodem Jana. Bude nenávidět ženy (přátelé!), nemorální ženy. Fíííí. Slovně je napadne! Dělali to Eliáš i Jan, vidíte. A bude se přísně držet Slova. Bude proti organizacím. Organizace? „A nemyslete, že si můžete říkat: Abrahám je naším otcem. Říkám vám totiž, že Bůh je schopen Abrahámovi vzbudit syny z tohoto kamení.“ A On to také udělal.

A tak, přátelé, tady to máme. Zde je tato čtvrtá pečeť otevřená a jezdec těch čtyř koní je zjevený, podle mého nejlepšího poznání. Nuže, to všechno se přihodilo na zemi. Ta další pečeť, jak uvidíme, se odehrává v nebi, kde jsou duše pod oltářem.

144 Nuže, závěrem bych chtěl říct několik... vám několik slov, které jsem si poznamenal. Ohledně těch čtyř pečeti, těch prvních čtyř pečeti, hodně jsme toho přeskočili. Nuže, zítra večer změním scénu z těch událostí probíhajících na zemi. On pohleděl nahoru a tam pod oltářem uviděl duše, pod obětním oltářem. Následující večer uhodí soudy. A čtvrtý večer... v ten poslední večer, v neděli večer... já nevím, co ty poslední znamenají. Já je čtu stejně tak jako vy, ale tam zavládlo ticho na půl hodiny. Ale něco se stalo. A já očekávám, že On to zjeví. On to udělá. Jsem ohledně toho spokojen.

Museli jsme procházet různými místy Písma, až ke Zjevení 19, abychom ukázali, že příchod Kristův zabije antikrista. A právě kvůli tomu jsem to zanechal, vzal jsem pouze tyto dva verše. Měl jsem vzít taky jiná místa Písma, abych to dokázal. A tak kvůli tomu jsem přešel do Zjevení 19, abych ukázal, že antikrist bude zabit Kristem při Jeho příchodu, On zabije antikrista.

145 Do Zjevení 10, abych ukázal, že poselství sedmého anděla to bude v těch posledních dnech osoba pomazána Bohem do služby a to takové, jakou měl prorok Eliáš (jak je předpovězeno u Malachiáše 4); zjevit pravé Slovo, pravdivého Boha této generaci, originální Slovo Boží v této generaci. Jak to udělal této přirozené Jezabel, tak tento muž to udělá této duchovní Jezabel, těm denominačním církvím.

Měl jsem vejít do sedmé kapitoly nebo správně do desáté kapitoly, 1. - 7. verše, abych dokázal, že je to správné. A pak do Malachiáše a Amose a tak dále, abych to dokázal. Eliáš byl prorokem, který prorokoval a odsoudil Jezabelu v té konkrétní generaci a Eliáš nikdy nezemřel. Opravdu ne. Osm set let později se ukázal po boku Ježíše Krista na hoře Proměnění. On není mrtev.

146 Nuže, shledáváme, že jeho duch má pomazat v těch posledních dnech, podle Božího zaslíbení, muže — je zaslíbeno, že v tom posledním věku udělá totéž s duchovní Jezabelou, jak to, co udělal tamten s tou přirozenou Jezabelou.

Z toho důvodu jsem musel tolik čerpat z Bible, abych vám to zdůvodnil, aby ve vašich myšlenkách nezůstaly nějaké pochybnosti. Pokud ano, oznamte mi je. Napište mi krátký dopis nebo poznámku... A to tak přesně do sebe zapadá, dokonce ty šelmy, které zničí jejich přirozená těla v těch posledních dnech; budou jimi pozřena jak tehdy.

147 Podle mého nejlepšího zjevení, které mi bylo dáno Bohem a bylo předem předpověděné, že se tak stane podle mého nejlepšího poznání, taková je pravda o těchto čtyřech jezdcích na koních.

Co myslíte o Ježíši?

Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mě,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

148 Nuže, zapamatujte si, nemám žádné špatné pocity vůči komukoliv z jakékoliv denominace... protože Bůh má děti i v katolickém systému, Má děti v metodistickém systému, On má děti v baptistickém systému. Kolik vás tu je dnes večer, z těchto různých systémů, těch, kteří z toho vyšli, když uviděli Světlo? Rád bych viděl vaše ruce. Nuže, zapamatujte si, tam jsou lidé zrovna tak jako vy, ale existuje systém, který zabíjí, vidíte. Je to antikristův duch, který je nakonec dostane na takové místo, že už

neuslyší pravdu.

149 A vzpomínáte si, jak jsme se tehdy zabývali tím zapečetěním? Když člověk uslyšel signál milostivého léta a odmítl jít na svobodu, byl postaven ke kůlu, a jeho ucho bylo propíchnuto šídlem. Ucho je místem, kde slyšíš. A víra přichází skrze slyšení. A tak, jestli to slyší a odmítne přijmout svobodu, pak musí sloužit svému denominačnímu pánu po celý zbytek života. Amen. Ó, aj! Není On nádherný?

Miluji Jež, miluji Jež,
(Pozvedněme teď své ruce a oslavujme Jež)
neboť On dřív miloval mě,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

Teď skloníme své hlavy a budeme Ho oslavovat, zatímco budeme broukat dál.

150 Pane, jak jsme vděční. Jsem tak rád, Pane, tak šťasten za Tebe a za vás, lidi. Ó, Pane, Ty jsi vykoupil naše spasení na Golgotě. My jsme to z vděčnosti přijali, Pane. Teď nás zkoumej, Pane, svým Duchem, a jestli je mezi námi nějaké zlo, Pane, nějaká nevíra ve Slovo, každá osoba, která je zde, Otče, která nezdůrazní každé zaslíbení slovem „amen,“... Ať Duch Svatý teď sestoupí, ten jezdec na bílém koni, zatímco Duch — Duch Kristův se postaví proti antikristovi... a zavolá ty své.

Vyvolej je, Pane. Ať teď dělají pokání, ať rychle přijdou k Tobě a jsou naplněni olejem, a vínem, a jsou změněni z denominačního šatu... smrti na sněhobílý šat věčného života, který dává Ženich. A pak, jednoho dne, půjdou na svatební večeři, v tom potvrzeném Slově zmrtvýchvstání. Dej to, Pane. Zkoumej naše srdce, zatímco lidé na Tebe očekávají, skrze jméno Ježíše.

151 Nuže, jen zpytuj své srdce bratře, má sestro, můj příteli. Byl jsem s vámi dlouho. Je to asi třicet tři let. Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo? Hledej Krista teď, dokud máš příležitost. Brzy se může stát, že to již nebude možné, vidíš. On může opustit ten trůn přímlyvce každou chvíli. Pak budeš křičet z celého srdce, skákat, můžeš mluvit v jazycích, běhat po podlaze nahoru a dolů, dělat všechno možné, připojit se ke každé církvi na světě. Už tu nezbude nic, žádný bělicí prostředek pro tvé hříchy. A co potom... kam se poděješ?

152 Dobrá, věřím z celého srdce, ten trůn je stále otevřen. Věřím, že On je stále na Božím trůnu. Ale brzy povstane a předstoupí, aby si vyžádal to, co vykoupil. On koná dílo příbuzného vykupitele, zatímco Rut čeká. Ale už brzy, víte, když Bóz vykonal dílo příbuzného vykupitele, pak přišel a nárokoval si své vlastnictví. A přesně tak to o Něm mluví Bible. On předstoupil a vzal knihu. Pak jeho dílo Přímlyvce je skončeno, opustil ten trůn. Už není krev na trůnu milosti, a co zbude pak? Trůn soudu.

Nedovolte, aby jednou bylo řečeno: „Myslel jsem si, že mělo přijít vytržení“ a uslyšíte hlas: „To je už za námi.“ Bože, pomoz. Nuže, skloňme své hlavy. Ať přijde, bratr Neville a propustí shromáždění nebo jak je mu libo. Bůh vám žehnej do zítřejšího večera.



www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7